

เทศกาลธรรมดา (ภาคแรก)

พระคริสตเจ้าทรงสถาปนาประชากรใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา

พระเจ้าโปรดปรานประชากรของพระองค์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้าทรงรักประชากรของพระองค์

ท่าทีคริสตชน : ความรักต่อพระคริสตเจ้า

การดำเนินชีวิต : แสดงความรักต่อพระคริสตเจ้าด้วยการยอมรับผู้อื่น

บทนำ

พิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้เป็นการเริ่มต้นการเดินทางในฐานะประชากรใหม่ที่เกิดจากปัสกาของพระเยซูเจ้า ซึ่งถือเป็นความสำเร็จของความรอดเมื่อ “ถึงเวลา” ที่กำหนดโดยพระบิดาเจ้า ในพระคริสตเจ้าและการบูชาของพระองค์ พระเจ้าทรงโปรดปรานประชากรใหม่ เหมือนกับเจ้าบ่าวที่พึงพอใจในเจ้าสาว ในการระลึกถึงการบูชาของพระเยซูเจ้าในวันนี้ ที่ชุมนุมจะเริ่มตระหนักถึงการเป็นประชากรที่เกิดจากปัสกาของพระเยซูเจ้า และสำนึกถึงความรักที่พระเจ้ามีต่อประชากรของพระองค์ เพื่อจะสามารถยอมรับผู้อื่นได้อย่างไม่มีเงื่อนไขเช่นกัน

การฉลองในวันนี้จึงควรเน้นถึง “การเป็นประชากรใหม่” ซึ่งเป็นการมารวมตัวกันเพราะการเรียกของพระเจ้าและเพราะความเชื่อเดียวกัน โดยการชุมนุมกันของผู้มีความเชื่อนี้เองเป็นการแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมที่สุดถึงการเป็นประชากรใหม่

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 62 : 1 – 5	เจ้าบ่าวจะเปรมปรีดิ์เพราะเจ้าสาว
เพลงสดุดี	สดด 96	จงเล่าถึงการอัศจรรย์ของพระเจ้า ท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย
บทอ่านที่ 2	1 คร 12 : 4-11	พระจิตเจ้าองค์เดียวกันประทานพระพรให้แต่ละคนตามแต่จะทรงพอพระทัย
พระวรสาร	ยน 2 : 1-12	พระเยซูเจ้าทรงกระทำกิจการเป็นเครื่องหมายครั้งแรกนี้ที่หมู่บ้านคานา แคว้นกาลิลี

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเจ้าสถาปนาประชากรใหม่ในปัสกาของพระเยซูเจ้า

“เมื่อถึงเวลาที่กำหนด พระเยซูเจ้าทรงทำภารกิจของการทำให้แผนการของพระบิดาสำเร็จไป” ตั้งแต่พระองค์เสด็จมาในโลก ทรงมีความประสงค์แต่ประการเดียวที่จะทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายในความนอบน้อมตามพระประสงค์ทุกประการ และพระเยซูเจ้าทรงเริ่มการสถาปนาประชากรใหม่นี้ด้วยการประกาศข่าวดีที่ว่า “การปกครองของพระเจ้ามาถึงแล้ว” และด้วยความนอบน้อมตามพระประสงค์นั้นได้ทำให้พระองค์จบภารกิจที่ได้รับมอบหมายบนกางเขน เพราะอาศัยการบูชาพระองค์เองทั้งครบ ทรงกลับเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ในการทำพันธสัญญาใหม่ สถาปนาประชากรใหม่ผู้มีความเชื่อในพระองค์ให้กลับเป็นทายาทของพันธสัญญาเดิมและกลับเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรในพระองค์ “เวลา” ที่พระเยซูเจ้ากล่าวถึงจึงได้แก่เวลาที่พระบิดาทรงกำหนด และเป็นช่วงเวลาของการได้รับเกียรติมงคลเมื่อพระองค์เสด็จกลับไปหาพระบิดาผ่านทาง การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ

ความนอบน้อมของพระเยซูเจ้าต่อพระประสงค์นี้เองคือการแสดงออกที่ชัดเจนของ “ความโปรดปราน” ของพระเจ้าต่อมนุษย์ และยังทำให้เห็นอีกด้วยว่า จุดมุ่งหมายของการกระทำทุกอย่างและการสอนของพระเยซูเจ้าคือ “การเรียก” มนุษย์ผู้ที่เชื่อในพระคริสตเจ้าให้มารวมเป็นหนึ่งเดียวกัน (พระศาสนจักร: จากคำว่า Ecclesia ซึ่งแปลว่า ผู้ถูกเรียกและตอบรับให้มาชุมนุมกัน) เพื่อเป็นประชากรผู้ได้รับความรอด เป็นประชากรที่ได้รับเลือกสรรให้มารับพระคุณของชีวิตใหม่ และเพราะชีวิตใหม่นั้นคือชีวิตของพระเจ้าเอง ประชากรนี้จึงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกเป็นของพระองค์ เป็นประชากรที่พระเจ้าโปรดปราน “เหมือนเจ้าบ่าวที่พอใจในเจ้าสาว”

การเป็นประชากรใหม่จึงเป็นพระคุณ เป็นความโปรดปรานซึ่งประชากรเองไม่ทราบว่าเป็น “มาจากไหน” แต่เหมือนกับในเหตุการณ์ที่คานา เฉพาะที่ผู้ได้เห็น “ด้วยสายตาของความเชื่อ” จึงทราบว่า มาจากพระเยซูเจ้า คนกลางของพันธสัญญาใหม่ ผู้พลีองค์บนกางเขน และกลับคืนชีพในเกียรติมงคลของชีวิตใหม่ และเพราะความเชื่อนี้เองที่ทำให้เราสามารถยอมรับพระเยซูเจ้าเป็นพระมหาไถ่ ผู้มากอบกู้เราได้ในเหตุการณ์ของกางเขน ซึ่งมองดูจากภายนอกจะเป็นความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

1.2 ประชากรใหม่กำเนิดขึ้นและดำรงอยู่ได้เพราะความเชื่อ

เพราะเหตุที่ว่า เราเป็นประชากรเพราะการเลือกสรรของพระเจ้าและเพราะความเชื่อในพระคริสตเจ้าและในพระราชกิจที่ทรงกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในพระธรรมล้ำลึกของการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระองค์ ดังนั้น ประชากรใหม่จึงเป็นจุดมุ่งหมายที่แผนการของความรอดมุ่งถึง

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงเลือกประชากรอิสราเอลจากการเป็นทาส และกระทำพันธสัญญากับประชากรนี้ที่ภูเขาซีนาย ประทานพระบัญญัติและรับรองพันธสัญญาด้วยการบูชา ในครั้งนั้น บุคคลโดยอมรับพระบัญญัติและปฏิบัติตามด้วยความซื่อสัตย์ บุคคลนั้นจะเป็นประชากรของพระเจ้าอย่างแท้จริง เป็นที่โปรดปรานของพระองค์ ได้รับความรอดและชีวิต เอาชนะเหนือศัตรูได้ทุกครั้ง การเป็นประชากรจึงไม่ได้ขึ้นกับเชื้อชาติหรือวัฒนธรรมประเพณี แต่ขึ้นกับความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ต่อพันธสัญญาที่กระทำ ในทำนองเดียวกัน ประชากรใหม่ซึ่งเป็นทายาทของพระสัญญาและได้รับพระสัญญานั้นในพระคริสตเจ้า จะกลับเป็นประชากรและมีชีวิตตราบใดที่พวกเขาเชื่อในพระคริสตเจ้าและถือปฏิบัติตามพระวาจาที่พระองค์ประทานให้ แต่สิ่งที่แตกต่างจากพันธสัญญาเดิมก็คือ พระเยซูเจ้าไม่เพียงแต่ประทานพระวาจาและพระบัญญัติ แต่ยังทรงประทานพลังและพระคุณที่จะซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าคือพระจิต ให้อีกด้วย พระองค์จะทรงสอนความจริงทุกอย่างแก่ผู้มีความเชื่อ จะค้ำจุนพวกเขาให้มั่นคง และจะวิงวอนขอความซื่อสัตย์นั้นจากภายในจิตใจ เพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความซื่อสัตย์ตลอดไป

1.3 ประชากรใหม่คือความเป็นหนึ่งเดียวกันของผู้มีความเชื่อ

ประชากรใหม่จึงเป็นหมู่คณะของผู้มีความเชื่อ ซึ่งตอบรับต่อเสียงเรียกของพระเจ้าให้มาร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันในความเชื่อถึงพระคริสตเจ้าและพระราชกิจของพระองค์ ประชากรใหม่นี้จึงกลับมีตัวตนอย่างเป็นรูปธรรมเมื่อคริสตชนมาชุมนุมกันเพื่อร่วมพิธีกรรม โดยเฉพาะพิธีบูชาขอบพระคุณ ซึ่งเป็นการระลึกถึง “เครื่องหมาย” ใหญ่ที่พระเยซูเจ้ากระทำในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระองค์ เพราะขณะที่การบูชาของพระองค์เป็นเครื่องหมายของความมอบน้อมต่อพระประสงค้อย่างไม่มีเงื่อนไข การกลับคืนชีพของพระองค์เป็นเครื่องหมายของ “ความโปรดปราน” ของพระเจ้าในบูชาที่มนุษย์ถวายในพระคริสตเจ้า ในการชุมนุมระลึกถึงการบูชา ประชากรใหม่จึงตระหนักถึงจุดกำเนิดและธรรมชาติแท้ของตนเอง และมีความตระหนักถึงสิ่งที่ตนเองเป็นอย่างเป็นพิเศษ กล่าวคือประชากรของพระเจ้าคือชุมชนของผู้มีความเชื่อในปัสกาของพระเยซูเจ้าว่าเป็นการไถ่กู้มนุษย์ ตามแผนการของความรอด

นอกจากนี้ ประชากรใหม่ยังมีตัวตนอย่างเป็นรูปธรรมใน “พระศาสนจักรท้องถิ่น” และ “ในพระศาสนจักรสากล” คือในชุมชนของผู้มีความเชื่อในแต่ละที่และในโลก ซึ่งไม่ได้เป็นเพียง

กลุ่มชนทางสังคม แต่เป็นความเป็นหนึ่งเดียวกันของผู้มีความเชื่อเดียวกันและมีรากเหง้าเดียวกันจากการประกาศข่าวดีของอาณาจักรของพระเจ้าจากบรรดาอัครสาวกของพระเยซูเจ้า เพราะเหตุนี้ ประชากรใหม่จึงมีภารกิจที่จะเป็นผู้ประกาศสารแห่งความรอดเดียวกันไปยังพี่น้องคนอื่น เพื่อว่า สารแห่งความรอดของพระคริสตเจ้า และพระราชกิจการไถ่กู้ของพระองค์ จะได้ส่งผลบุญไปยังพี่น้องทุกคน และดังนี้ ประชากรใหม่จะเป็นเหมือนกับ “แสงสว่าง” ที่ส่องออกมาจากในโลก เพื่อทุกคนจะได้เห็นแสงสว่างของพระคริสตเจ้า

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศทั่วไปของการฉลองควรเป็นบรรยากาศของ “การมาชุมนุมกัน” ดังนั้น การฉลองระลึกถึงจะไม่ใช่การกระทำของแต่ละคน แต่ต้องเป็นการกระทำร่วมกันของคริสตชน ซึ่งตระหนักถึงว่า พวกเขาชุมนุมกันเพราะได้รับการเรียกจากพระเจ้าและเพราะความเชื่อในพระธรรมล้ำลึกปัสกา แต่ละวัดจึงควรหาวิธี รูปแบบและการกระทำที่จะส่งเสริมการเป็น “ที่ชุมนุม” ตามความเหมาะสม โดยอาจลองนึกถึงภาพการชุมนุมกันในโอกาสอื่นว่า ทำอย่างไรบุคคลที่อยู่รวมกันจึงจะตระหนักว่า การที่พวกเขาอยู่ที่นี่ไม่ได้เป็นการกระทำของแต่ละคนเป็นการส่วนตัว แต่เป็นการกระทำของทุกคน ในแง่นี้ สิ่งที่จะช่วยสร้างความตระหนักดังกล่าวอาจได้แก่ “การมีจุดประสงค์เดียวกัน” ซึ่งสามารถแสดงออกและเชิญชวนอาศัยบทนำและบทเพลงเริ่มพิธีและบทกัททหายของพระสงฆ์

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ บทเพลงและคำกัททหายของพระสงฆ์อาจเป็นการสร้างบรรยากาศและความตระหนักถึง “จุดประสงค์” ของการมาชุมนุมกัน ได้แก่ “การตอบรับการเรียกของพระเจ้า” และ “ความเชื่อในพระธรรมล้ำลึกปัสกา”
- เนื่องจาก “สาระ” ของการระลึกถึงในวันนี้เป็น “เหตุการณ์ที่งานเลี้ยงสมรสที่คานา” ซึ่งเราเข้าใจว่าเป็นการแสดงออกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าสำหรับประชากร เหมือนกับเจ้าบ่าวที่พอใจในเจ้าสาว ในช่วงต้นของพิธีจึงควร “เชิญชวน” ให้ที่ชุมนุมเข้าใจความหมายของเหตุการณ์ดังกล่าวตั้งแต่ต้น

- อย่างไรก็ตาม ในช่วงนี้ไม่ควรจะยึดเยื้อและใช้เวลามากเกินไป ควรหาจุดศูนย์กลางของพิธีส่วนนี้ เช่นที่บทพระสิริรุ่งโรจน์หรือบทภาวนาของประธาน ซึ่งถ้าเลือกบทภาวนาเป็นศูนย์กลาง จะต้องเลือกบทที่เหมาะสมและการสวดภาวนาของพระสงฆ์ในนามของประชากรจะต้องส่งเสริมการร่วมสวดภาวนาของที่ชุมนุมด้วย
- ควรขับบทพระสิริรุ่งโรจน์ “เพื่อระลึกถึงพระคริสตสมภพ” จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินการตามแผนการความรอดขั้นสุดท้าย และในเวลาเดียวกัน “เพื่อถวายสักการะแด่พระตรีเอกภาพ” สำหรับความโปรดปรานของพระองค์
- เลือก “บทภาวนาของประธาน” ที่เหมาะสม

ภาควจนพิธีกรรม

- ในช่วงของการรับฟังและรำพึง (บทนำ บทอ่านสามบท บทเทศน์) ควรช่วยที่ชุมนุมให้มีบรรยากาศของการฟังและช่วยให้ฟังด้วยความเข้าใจ ดังนั้น
- บทนำจึงสำคัญ ในแง่ของการชี้ถึง “สาระสำคัญ” ของบทอ่านทั้งสามบท และเชื่อมโยง “ความโปรดปรานของพระเจ้า” กับเหตุการณ์ที่คานาและ “ความนอบน้อม” ต่อพระประสงค์ของพระบิดา ทั้งนี้ เอกภาพของการระลึกถึงจะต้องปรากฏชัดเจนอย่างน้อยในบทอ่านที่ 1 และพระวรสาร
- ผู้อ่านพึงเตรียมตัวอ่านบทอ่านด้วยความเข้าใจ “โครงสร้าง” และความหมายของสิ่งที่กำลังจะอ่าน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาและช่วยที่ชุมนุมให้ฟังพระวาจาได้อย่างดีและด้วยความเข้าใจ
- ให้ความสำคัญกับบทสร้อยและเพลงสดุดีในฐานะเป็นคำตอบของที่ชุมนุมต่อพระวาจาของพระเจ้า
- บทเทศน์ มีความสำคัญในแง่ของการสร้างเอกภาพให้กับการระลึกถึง ที่ชุมนุมควรได้ความคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเป็นประชากรใหม่ ในแง่ของจุดกำเนิด การหล่อเลี้ยงชีวิต และคุณลักษณะของความเป็นหนึ่งเดียวกัน

- การตอบรับด้วย “การประกาศความเชื่อ” และ “การภาวนา” จึงเป็นการกระทำของประชากรที่ตอบรับแผนการของพระเจ้าและวิงวอนเพื่อความรอดสำหรับทุกคน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ภาคนี้จะต้องมีความชัดเจนในสองเรื่องเป็นสำคัญ ประการแรก “การระลึกถึงพระธรรมล้ำลึกปัสกา” และ “การขอบพระคุณ” สำหรับพระธรรมล้ำลึกดังกล่าว
- เนื่องจากภาคนี้แบ่งออกเป็นสามส่วน ได้แก่ การเตรียมเครื่องบูชา การสวดขอบพระคุณและการรับศีล การจัดการฉลองฟังเคารพโครงสร้างของพิธีและให้ความสำคัญที่ถูกต้องกับการสวดบทขอบพระคุณ
- ในการเตรียมเครื่องบูชา วันนี้ อาจใช้บทเพลงที่เหมาะสมเพื่อเตรียมจิตใจของที่ชุมนุมสำหรับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น
- ในการขอบพระคุณ เลือบทบทนำขอบพระคุณที่เหมาะสม และในระหว่างการสวดบทนำขอบพระคุณและบทขอบพระคุณ พระสงฆ์พึงเข้าใจโครงสร้างของบทภาวนาและสวดภาวนาด้วยความเข้าใจและออกมาจิตใจของตนเองก่อน เพื่อช่วยที่ชุมนุมให้สามารถระลึกถึงและขอบพระคุณไปพร้อมกัน
- หลังบทภาวนาเหนือเครื่องบูชา พระสงฆ์ควรหยุดเล็กน้อยก่อนจะเชิญชวนให้ขอบพระคุณ ทั้งนี้จะเป็นการช่วยที่ชุมนุมให้รู้ตัวว่า กำลังจะเข้าสู่อีกส่วนหนึ่งและมีความสำคัญเป็นพิเศษ ในอาทิത്യแรก พระสงฆ์อาจเตือนใจที่ชุมนุมถึงความสำคัญดังกล่าวอย่างสั้นๆ
- ที่สำคัญ พระสงฆ์จะต้องไม่รีบเร่งในการสวดบทนำขอบพระคุณและบทขอบพระคุณ และเพื่อไม่ขัดจังหวะการตอบรับของที่ชุมนุม “ควรบอกให้ที่ชุมนุมเตรียมบทศักดิ์สิทธิ์” ก่อน และเมื่อจะต้อง “ขับร้อง” บทศักดิ์สิทธิ์จะได้ไม่ต้องถูกขัดจังหวะด้วยเสียงของพิธีกรที่บอกหน้าหนังสือ
- การรับศีลควรเน้นที่ “ความเป็นหนึ่งเดียวกัน” ซึ่งเป็นคุณลักษณะของการเป็นประชากรใหม่ ดังนั้น บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย และการแสดงเครื่องหมาย

ของความเป็นหนึ่ง รวมถึงบทเพลงระหว่างรับศีล น่าจะ
เป็นส่วนที่น่าจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ

ปิดพิธี

- ปิดพิธี พระสงฆ์อาจเตือนใจที่ชุมนุมอย่างสั้นๆ ถึงการเป็น
ประชากรใหม่ ซึ่งมีพันธกิจที่จะออกไปเป็นพยานถึงพระ
คริสตเจ้าและอาณาจักรของพระเจ้าที่พระองค์ประกาศ
แต่ควรทำอย่างสั้นๆ แต่ไม่จำเจ

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ถ้าการฉลองในวันนี้มีความเข้มข้นจริง สิ่งหนึ่งที่ชัดเจนน่าจะเป็น “ความรักของพระ
คริสตเจ้า” ต่อประชากรใหม่ของพระองค์ และความรักของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ ดังนั้น
ต่อหน้าความรักของพระเจ้าที่สัมผัสได้ดังกล่าว การตอบรับของที่ชุมนุมน่าจะเป็นไปอย่าง
เป็นธรรมชาติ นั่นคือความรักพระเจ้า

3.1 ท่าทีของความรัก

ความรักเป็นพลังจากภายใน ซึ่งมีทิศทางที่พุ่งออกสู่ภายนอก ความรักของพระเจ้าเป็นแรง
ขับเคลื่อนให้พระองค์มองมายังมนุษย์ด้วยความเมตตาและความอ่อนโยน ซึ่งกลับเป็น
รูปธรรมในการกระทำและการสอนของพระเยซูเจ้า ความเมตตาและความดีของพระเยซู
เจ้าได้แสดงให้เห็นว่า ความรักที่แท้จริงสามารถทำได้มากขนาดไหนสำหรับคนที่พระองค์
รัก ทั้งการบังเกิดเป็นมนุษย์และการสิ้นพระชนม์บนกางเขนจึงเป็นสองเครื่องหมายใหญ่ที่
สรุปการแสดงออกของความรักได้อย่างดีที่สุด คริสตชนควรมีท่าทีของความรักต่อพระ
คริสตเจ้า

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปตามท่าทีของความรักพระเจ้า

เราเริ่มเทศกาลธรรมดาด้วยข้อเรียกร้องที่สำคัญที่สุด นั่นคือ ความรักพระเจ้า ซึ่งจากการ
ระลึกถึงพระเยซูเจ้าและคำสอนของพระองค์ อาจดำเนินไปในแนวทางของ “การยอมรับ
ผู้อื่น” เหมือนดังที่พวกเขาเป็น เพื่อช่วยพวกเขาให้กลับเป็น “อย่างที่เราเป็น” อย่างไรก็ตาม
ตาม แต่ละหมู่คณะพึงแสวงหาการแสดงออกของความรักพระเจ้า “ด้วยการยอมรับพื
่น้อง” นี้ในรูปแบบที่เหมาะสมกับหมู่คณะของตน

แต่ละวัดพึงสำรวจความจริงของหมู่คณะว่า อะไรคือปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน
อย่างพี่น้อง ซึ่งการยอมรับความจริงดังกล่าวอาจหมายถึงการยอมเจ็บกันคนละน้อยก็ได้
พึงสำรวจดูว่า มีการแบ่งแยกเพราะระดับการศึกษา ความมั่งคั่ง หรือฐานะทางสังคม หรือ
แม้กระทั่งสถานะทางศีลธรรมระหว่าง “คนดี” กับ “คนไม่ดี” สิ่งเหล่านี้จะขัดแย้งกับการ
เป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าและความรักที่พระองค์มีต่อทุกคนอย่างสิ้นเชิง

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลธรรมดา

พระวาจาของพระเจ้าเป็นชีวิตสำหรับประชากร

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าคือพระวาจาทรงชีวิต

ท่าทีคริสตชน : น้อมรับพระวาจาด้วยความเชื่อ

การดำเนินชีวิต : พิจารณา ไตร่ตรอง และประยุกต์พระวาจาเข้ากับ
ชีวิตประจำวัน

บทนำ

เหมือนกับที่ศาลาธรรมของชาวยิว ในพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ จากบรรณฐานที่ขมขม จะได้ยินคำประกาศของพระเยซูเจ้าที่ว่า “สิ่งที่ท่านได้ยินกับหู ได้สำเร็จลงแล้ว” วันนี้ บรรณฐานน่าจะเป็นจุดศูนย์กลางของการฉลองในช่วงต้น อาจทำให้ดูแตกต่างจากปกติ แต่ที่สามารถทำคืนกลับเหมือนปกติได้ในภาคขอบพระคุณ ดังนั้น ท่ามกลางความผันแปร ของชีวิต ประชากรใหม่ของพระเจ้าจะรักษาความหวังไว้ได้ด้วยการระลึกถึงพระวาจาและ สิ่งที่พระเยซูเจ้าได้กระทำเพื่อประชากรของพระองค์จริงหรือไม่ และความเชื่อซึ่งทำให้เกิด ประชากรใหม่นี้จะทำให้ผู้ที่เชื่อกลับเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเยซูเจ้าและกันและกัน และ กลับเป็นเครื่องมือของการประกาศความรอดให้กับพี่น้องต่อไป ตามพระคุณของพระจิตที่ แต่ละคนได้รับนั้น จะเป็นพลังเพื่อให้ประชากรยืนหยัดอยู่ได้ด้วยความมั่นคงจริงหรือ

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	นหม 8 : 2-4, 5-6, 8-10	พวกเขาได้อ่านจากหนังสือธรรมบัญญัติ และ ประชาชนเข้าใจข้อความที่อ่านนั้น
เพลงสดุดี	สดด 19	พระเจ้าข้า พระวาจาของพระองค์เป็นชีวิต จิตใจ
บทอ่านที่ 2	1 คร 12 : 12-30 หรือ 12 : 12-14,27	ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า และแต่ละคนต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น
พระวรสาร	ลก 1 : 1-4 : 4, 14-21	ในวันนี้ ข้อความตอนนี้ก็สำเร็จลงแล้ว

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ประชากรใหม่มีชีวิตอยู่ได้ด้วยพระวาจาของพระเยซูเจ้า

หลังจากที่ประชากรอิสราเอลกลับจากการถูกเนรเทศที่บาบิโลนตามพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขาคาดหวังจะฟื้นฟูความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรอิสราเอลให้เหมือนกับสมัยของดาวิดและซาโลมอน แต่ต้องประสบกับความผิดหวัง เพราะกว่าจะสร้างพระวิหารได้ใหม่ก็ใช้เวลานานและไม่เคยยิ่งใหญ่เทียบได้กับของซาโลมอน และการปกครองของกษัตริย์ก็อ่อนแอเกินกว่าจะฟื้นฟูความยิ่งใหญ่ได้อีกครั้ง ในครั้งนั้น การอ่านธรรมบัญญัติ ซึ่งสำหรับประชากรอิสราเอลแล้ว ความซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติจะเป็นหลักประกันอิสรภาพและสันติภาพสำหรับประชากรจึงเป็นสิ่งที่ฟื้นฟูความหวังและทำให้พวกเขากลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง “เพราะความชื่นบานในพระเจ้า” จะเป็นพลังกำลังสำหรับพวกเขาในการฟื้นฟูอาณาจักรของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

ในทำนองที่คล้ายคลึงกัน คริสตชนรุ่นแรกเคยคาดหวังว่าระยะเวลาระหว่างการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระเยซูเจ้าและการเสด็จมาครั้งที่สองอย่างรุ่งโรจน์จะเกิดขึ้นในระยะเวลาที่สั้นมาก แต่เมื่อเหตุการณ์ไม่ได้เป็นดั่งนั้น ขณะที่พวกเขากำลังเค็งคว้างและสงสัย การระลึกถึงพระวาจาและพระราชกิจของพระเยซูเจ้าจึงเป็นสิ่งที่ให้ชีวิตแก่พวกเขา และทำให้พวกเขาเริ่มต้นคิดถึงช่วงเวลาที่พักพวกเขาอยู่เหมือนกับเป็นเวลาของพระคุณ ที่จะต้องใช้เพื่อทำให้อาณาจักรของพระเจ้าได้กลับเป็นจริงในตัวเองและพี่น้อง

ในระหว่างการปรับตัวนี้เอง พระวาจาของพระเจ้า นั่นคือการระลึกถึงสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสอนและการระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ได้กระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระองค์ จึงเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิต เมื่อพวกเขา “ทบทวนเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมด จากคนที่ได้เห็นกับตาหรือจากคนที่นำมาเล่าให้ฟัง” พวกเขาได้เข้าใจว่าสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นเป็นไปตามคำทำนายของประกาศกอิสยาห์ และดังนั้น สิ่งที่พระเยซูเจ้ากระทำจึงเป็นการกระทำด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิต และสิ่งที่พระองค์ประกาศจึงเป็นการประกาศข่าวดี การประกาศอิสรภาพ การประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกกดขี่ และการประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเจ้า” และที่สำคัญกว่านั้นก็คือ “ในวันนี้” ที่พวกเขาได้ยินผู้คนเล่าถึงสิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านั้น “ข้อความที่เล่าซึ่งพวกเขาได้ยินกับหูได้สำเร็จลงแล้ว”

ท่ามกลางความจริงของชีวิตในโลกนี้ที่ประชากรของพระเจ้ายังเผชิญกับความผันแปรและความไม่แน่นอน พระวาจาของพระเยซูเจ้าจึงไม่ได้เป็นเพียงพระบัญญัติ แม้ว่าพระบัญญัติจะเป็นผลตามของทุกสิ่งที่พระองค์สอน แต่ยังเป็นคำประกาศข่าวดี เป็นคำประกาศอิสรภาพ เป็นการประกาศการปลดปล่อย และเป็นการประกาศปีปีติมหากาพย์ เพราะ

พระเจ้าได้มาปลดปล่อยประชากรของพระองค์แล้ว และประชากรใหม่นี้ก็ให้เห็นด้วยตาหรือได้เชื่อ จึงได้รับอภิสราภในพระคริสตเจ้า

1.2 พระจิตของพระเยซูเจ้าทำให้ประชากรใหม่เป็นพระกาย พระคริสตเจ้า

แต่พระเยซูเจ้าไม่ทรงเลี้ยงประชากรด้วยพระวาจาเท่านั้น นับตั้งแต่ต้น พระเยซูเจ้าทรงให้บรรดาศิษย์ได้เข้ามาร่วมชีวิตเดียวกันกับพระองค์ และเผยให้พวกเขาทราบถึงความจริงของอาณาจักรสวรรค์ ให้พวกเขาได้เข้าร่วมภารกิจและความทุกข์ทรมานเดียวกันกับพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์ ยังทรงสัญญากับพวกเขาว่า “พระองค์จะอยู่กับพวกเขาตลอดไปจนสิ้นพิภพ” โดยทรงส่งพระจิตมายังพวกเขา ซึ่งพระจิตนี้เองได้ทำให้ทุกคนที่เชื่อกลับเป็นร่างกายของพระองค์ ซึ่งได้รับชีวิตจากพระจิตองค์เดียวกันกับพระจิตของพระองค์ ประชากรใหม่จึงไม่ได้เป็นเพียงผู้ที่ “อยู่รอบพระองค์” แต่เป็นผู้ที่ “อยู่ในพระองค์” และหล่อเลี้ยงชีวิตและความหวังด้วยพระวาจาของพระองค์

ประชากรใหม่จึงดำรงอยู่ในความเป็นหนึ่งกับพระเยซูเจ้าและกับผู้มีความเชื่อทุกคน เหมือนกับเป็นร่างกายเดียวกัน และในร่างกายนี้ ชีวิตของพระคริสตเจ้าจะถูกให้กับทุกคน และทุกคนก็ร่วมชีวิตเดียวกันกับพระองค์ในทุกเรื่อง รวมถึงการร่วมในพระมหาทรมานและการกลับคืนชีพอาศัยเครื่องหมายของศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลล้างบาปและศีลบูชาขอบพระคุณ

1.3 ประชากรใหม่เป็นเครื่องมือของชีวิตอาศัยพระคุณของพระจิต

แต่ความเป็นหนึ่งเดียวกันไม่ได้ทำลายความแตกต่าง ดังนั้น ช่วงเวลาที่ประชากรใหม่มีหรือที่เรียกว่ายุคพระศาสนจักรนี้ ทำให้เห็นอีกแง่มุมหนึ่งของการเป็นประชากร กล่าวคือการเป็น “เครื่องมือ” ของความรอด ดังนั้น การที่พระเยซูเจ้าประทานพระจิต พระจิตจึงเป็น “พระคุณยิ่งใหญ่” เพื่อ ประชากรของพระเจ้าจะสามารถใช้เวลาที่มีอยู่ให้เกิดคุณค่า ใช้สิ่งของทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้ตามคุณค่าแท้จริงของมัน เพราะอาศัยความเชื่อในการไถ่ของพระคริสตเจ้า ประชากรได้รับอภิสราภแล้ว และแต่ละคนได้รับพระคุณของพระจิตองค์เดียวกัน แม้ว่าแต่ละคนจะมีหน้าที่แตกต่างกันไปตามพระคุณที่ได้รับ คือบางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นประกาศก บางคนเป็นครู บางคนเป็นผู้ทำอัศจรรย์ บางคนเป็นผู้ปกครอง บางคนเป็นผู้บำบัดโรค แต่ทุกคนต่างได้รับพระคุณเพื่อกันและกัน ดังนั้น แม้ว่าจะเป็นร่างกายเดียวกัน แต่เหมือนกับอวัยวะของร่างกาย แม้ว่าอวัยวะแต่ละส่วนจะแตกต่างกันและทำหน้าที่ต่างกัน แต่ทั้งหมดทำไปเพื่อร่างกายเดียวกัน เพื่อจุดประสงค์เดียวกัน ประชากรใหม่นี้จึงใช้พระคุณที่ได้รับเพื่อทำตนเป็นเครื่องมือของการประกาศแผนการของความรอดต่อไป

ดังนั้น ในขณะที่เดียวกันที่ประชากรใหม่หล่อเลี้ยงชีวิตด้วยการระลึกถึงพระวาจาและพระราชกิจของพระเยซูเจ้า พวกเขา ก็ประกาศพระวาจาและพระราชกิจของพระเยซูเจ้าที่หล่อเลี้ยงชีวิตของตนให้กับพี่น้อง เพื่อแบ่งปันชีวิตที่ได้รับให้กับพี่น้องทุกคน

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยายภาพของการฉลอง

ในการจัดพิธีบูชาขอบพระคุณวันนี้ น่าจะให้ความสำคัญกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นที่บรรณฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการประกาศพระวรสารของพระสงฆ์ ทันทีที่เริ่มพิธี โดยไม่ต้องมีการใช้คำพูด บรรณฐานน่าจะสะดุดตาเป็นพิเศษ เหมือนกับว่า ในวันนี้ จะมีบุคคลสำคัญมาพูดในสิ่งที่ทุกคนให้ความสนใจและความสำคัญเป็นพิเศษ โดยอาจนึกถึง “ที่พูด” ของบุคคลสำคัญในวันประกาศเรื่องราวสำคัญ ก่อนที่ผู้พูดจะมา ทุกสายตาก็จะจับจ้องรอบบุคคลที่จะเดินไปพูดที่นั่น ดังนั้น การประดับบรรณฐานด้วยผ้าหรือสิ่งอื่น หรือแม้กระทั่งการนำสิ่งอื่นออกให้หมดเพื่อให้บรรณฐานเด่นชัดแต่เพียงอย่างเดียว (แตกต่างจากวันอื่นที่อาจมีดอกไม้ที่พระแท่น มีเก้าอี้ของประธาน ฯลฯ)

อย่างไรก็ตาม หลังภาควจนพิธีกรรม จะต้องคืนความสำคัญให้กับพระแท่น ในฐานะเป็นสถานที่ของการพบปะระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ และเป็นสถานที่ของการกลับเป็นความจริงของสิ่งที่ประกาศที่บรรณฐาน

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ไม่ควรมีการใช้บรรณฐานก่อนบทอ่านที่ 1 ดังนั้น พิธีกรผู้อ่านบทนำและการบทนำ แม้กระทั่งพระสงฆ์ ไม่ควรใช้บรรณฐาน พระสงฆ์ควรยืนอยู่ที่ของประธาน ผู้อ่านบทนำควรใช้จุดอื่นแทน
- บทนำ เพลงเริ่มพิธีและคำทักทายของพระสงฆ์ควรสร้างความคาดหวังว่า ในวันนี้ จะมีคำประกาศสำคัญที่จะเกิดขึ้น เป็นคำประกาศที่เกี่ยวข้องกับทุกคนที่อยู่ที่นี่ เป็นเรื่องเป็นเรื่องตายที่เกี่ยวข้องกับทุกคน
- ให้ที่ชุมนุมเตรียมรับคำประกาศสำคัญด้วยการกระทำสองอย่าง ได้แก่ “การสำนึกผิด” ตามด้วย “การขับร้องพระสิริรุ่งโรจน์”

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำควรให้สาระสำคัญของบทอ่านทั้งสาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชิญชวนให้ติดตาม “พระวรสาร” โดยบอกเพียงว่า จะมีการประกาศสำคัญเกิดขึ้น และที่สำคัญ สิ่งที่ประกาศนั้นจะกลับเป็นความจริงในวันนี้
- การอ่านบทอ่านที่ 1 และ 2 ควรเป็นเพียงการประเดิม ก่อนการประกาศสำคัญของพระวรสาร
- ก่อนอ่านพระวรสาร น่าจะมี “ขบวนแห่” อย่างสง่า ในระหว่างการแห่ควรขับร้องบทอัลเลลูยาที่มีความสง่าเป็นพิเศษ เนื่องจาก “การใช้กายาน” ยังไม่เป็นที่เข้าใจมากนัก อาจจะไม่ใช้ก็ได้ แต่พระสงฆ์จะต้องนึกภาพของพระเยซูเจ้าที่ศาลาธรรมในวันนี้ และนึกดูว่า พระเยซูเจ้าจะประกาศพระวาจาตอนนั้นอย่างไร
- บทเทศน์ควรสรุปสาระสำคัญของคำประกาศและการกลับเป็นจริงในพิธีบูชาขอบพระคุณ รวมถึงคำตอบรับด้วย “ความเชื่อ” และ “การวิงวอน” เพื่อให้ความหมายแก่ “บทข้าพเจ้าเชื่อ” ว่า ไม่ได้เป็นการสวดด้วยความจำใจ แต่เป็นการตอบรับ “ต่อคำประกาศ” ที่มีสาระเกี่ยวข้องกับแต่ละคนและกับประชากรใหม่เอง

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- การเตรียมเครื่องบูชา อาจมีการแห่เครื่องบูชา แต่ให้มีเฉพาะ “ปังและเหล้าองุ่น” พร้อมกับคำอธิบายที่ว่า “การกลับเป็นจริงของคำประกาศ” เกิดขึ้นพร้อมกับการบูชาของพระเยซูเจ้าบนกางเขน ดังนั้น พระวาจาของพระเยซูเจ้าจึงหล่อเลี้ยงชีวิตของประชากร เพราะในพระวาจานั้นสิ่งที่ประกาศได้กลับเป็นความจริงแล้ว พระวาจาจึงไม่ได้เป็นเพียงคำสัญญาที่เลื่อนลอย แต่ได้กลับเป็นจริงแล้วจริงๆ
- การขอบพระคุณ เมื่อเลือกบทนำที่เหมาะสมแล้ว พระสงฆ์อาจใช้บทขอบพระคุณแบบที่ 3 และฟังตระหนักถึงโครงสร้าง โดยเฉพาะ “ส่วนที่เป็นการระลึกถึงการตั้งศีลบูชาขอบพระคุณ” ซึ่งทำให้คำสัญญาทั้งหมดของพระเจ้ากลับเป็นจริง

- การรับศีล เน้นอีกครั้งหนึ่งถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของประชากรของพระเจ้า

ปิดพิธี

- เน้นที่ “การดำเนินชีวิตตามพระวาจา” โดยพระสงฆ์ เพียงแต่ส่งท้ายพิธีด้วยถ้อยคำที่เหมาะสม ไม่จำเป็นต้องมีการเพิ่มพิธีอื่น เพราะในพิธีมีส่วนนี้อยู่แล้ว

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

เมื่อประชากรของพระเจ้าได้ประสบด้วยตนเองแล้วว่า พระวาจาของพระเจ้าได้กลับเป็นจริง การดำเนินชีวิตจึงเต็มด้วยความหวัง เพราะได้เห็นความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อพระสัญญา ดังนั้น การตอบสนองที่เป็นธรรมชาติที่สุดจึงหนีไม่พ้นการรู้จักฟังและดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับพระวาจา ทั้งนี้ไม่ได้รวมเพียงแต่พระบัญญัติ แต่ยังรวมถึงพระวาจาแห่งความหวัง พระวาจาแห่งความรัก พระวาจาแห่งความเมตตา และแต่ละสิ่งที่ได้ยิน เรียกร้องคำตอบรับที่เหมาะสมเสมอ

3.1 ท่าทีของการรับฟังพระวาจาและเชื่อ

ดังนั้น เมื่อเห็นว่า พระวาจากลับเป็นจริงอย่างไรแล้ว และพระเจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งที่พระองค์ตรัสเสมอ และทุกสิ่งที่ตรัสก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชากรทั้งสิ้น ท่าทีของประชากรและของแต่ละคนจึงได้แก่ “การรับฟัง” และการตอบสนอง “ด้วยความเชื่อ”

การรับฟังหมายถึงการแสวงหาที่จะได้ยินและการทำความเข้าใจกับสิ่งที่พระเจ้าตรัส ส่วน “ความเชื่อถึงความซื่อสัตย์” ของพระเจ้านำไปสู่การตอบสนองด้วยการดำเนินชีวิตตามพระวาจา ซึ่งบางครั้งเป็นพระวาจาของความเมตตา หรือพระวาจาแห่งความรัก พระวาจาแห่งความหวัง หรือบางครั้งเป็นคำสอน คำแนะนำสำหรับการดำเนินชีวิต จึงเรียกร่องการตอบสนองที่เหมาะสม

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปตามท่าทีของการรับฟังและความเชื่อ

ดังนั้น ชีวิตของประชากรของพระเจ้าจึงเป็นชีวิต “ของการฟังพระวาจา” เราคือ “ผู้ฟังพระวาจา” และในชีวิตของเรา พระเยซูเจ้าตรัสกับเราในหลายทาง ซึ่งเราจะต้องแสวงหาและรับฟัง และเลือกให้ได้ว่า พระองค์ตรัสอะไรกับเรา และพยายามใช้วิจารณ์ญาณในการไตร่ตรองและเลือกเอามาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เพราะพระวาจาเป็นโอวาทที่ต้องนำมาดำเนินชีวิต

อาทิตย์ที่ 4 เทศกาลธรรมดา

พระเยซูเจ้าประกาศข่าวดีแห่งความรอดให้กับประชากร

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าประกาศของพระบิดา

ท่าทีคริสตชน : ตระหนักในภารกิจของการเป็นประกาศก

การดำเนินชีวิต : การประกาศพระคริสต์เจ้าด้วยวาจาและการเป็น
พยานด้วยชีวิตที่สอดคล้องกัน

บทนำ

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นประกาศกของพระบิดา พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้เราารู้จักกับพระเจ้าผู้ทรงเป็น “บิดา” ผู้ใจดี ในขณะที่เดียวกัน พระองค์ทรงแต่งตั้งบางคนในอดีตให้เป็น “ประกาศก” ซึ่งเป็นผู้ที่พูดและกระทำในนามของพระเจ้า และบัดนี้ พระองค์ทรงแต่งตั้งแต่ละคนเป็นดุจ “ประกาศก” โดยสายสัมพันธ์แห่งความเชื่อของศีลล้างบาป ซึ่งแต่ละคน (โดยไม่เว้นใคร) มีหน้าที่ที่จะประกาศพระนามของพระองค์ ประกาศข่าวดีแห่งพระอาณาจักรตามที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ ทั้งด้วยตนเอง ด้วยคำพูด ด้วยการกระทำ และด้วยการสวดภาวนา

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ยรม 1 : 4 - 5, 17-19	เราตั้งเจ้าให้เป็นประกาศกในหมู่ประชาชาติ
เพลงสดุดี	สดด 71	ปากของข้าพเจ้าจะเล่าถึงพระราชากิจของ พระองค์ที่ช่วยให้รอด
บทอ่านที่ 2	1 คร 12 : 31-13 : 13 หรือ 13 : 4- 13	ขณะนี้มีความเชื่อ ความหวัง และความรักอยู่ทั้ง สามประการ แต่ที่ใหญ่กว่าหมดก็คือความรัก
พระวรสาร	ลก 4 : 21-30	พระเยซูเจ้าทรงถูกส่งมามิใช่สำหรับชาว อิสราเอลเท่านั้น

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ความหมายของประกาศ

ประกาศเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้ทำหน้าที่ประกาศข่าวดี กระทำกิจการและพูดในนามของพระเจ้า เพราะฉะนั้น เขาจะต้องประพฤติตนให้อยู่ในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความเชื่อ ความไว้วางใจและเหนืออื่นใดหมด มีความรัก ดังที่นักบุญเปาโลได้กล่าวไว้ว่า “... แต่ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่เป็นอะไรเลย”

1.2 ลักษณะประกาศของพระเยซูเจ้า

พระบิดาเจ้าทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ โดยผ่านทางพระเยซูคริสต์ ในพระคริสตเจ้า พร้อมกับพระคริสต์ เรารู้จักกับองค์พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดาผู้ใจดี พระองค์ทรงเป็นหนทางที่นำไปสู่พระบิดา เป็นองค์แห่งความจริงไม่เคยหลอกลวงและเป็นผู้นำเราไปสู่ความจริง และเป็นชีวิตแก่มนุษย์ อีกทั้งยอมสละชีวิตเพื่อมนุษย์ ทรงกระทำกิจการด้วยความนบนอบตามแผนการแห่งความรอดของพระบิดา ดังที่พระองค์ตรัสว่า “อาหารของเราคือการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงส่งเรามา” นอกจากนี้ ยังเป็นประกาศในลักษณะสากล คือไม่ใช่สำหรับคนใด คนหนึ่ง หรือสำหรับคาทอลิกเท่านั้น แต่สำหรับทุกคนด้วย ดังที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ที่ว่า “พระเยซูเจ้าทรงถูกส่งมามีใช้สำหรับชาวอิสราเอลเท่านั้น”

สาระเนื้อหาการประกาศข่าวดีของพระคริสต์ คือ การประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้าที่กำลังมาถึงรวมทั้งการค่อยๆ เปิดเผยแผนการแห่งความรอดของมนุษยชาติ ผู้ที่ใกล้ชิด เรียนรู้ ติดตาม และปฏิบัติตามพระวาจา ผู้นั้น ค่อยๆ จะเข้าใจและสัมผัสแห่งความรอดและพระอาณาจักรของพระเจ้าตั้งแต่อยู่ในโลกนี้โดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้า อาณาจักรในที่นี้ มิใช่อาคารสถานที่ แต่เป็นพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นองค์แห่งความรอดเอง “ผู้ใดกินเนื้อและเลือดของเรา ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร” “ไม่มีผู้ใดไปหาพระบิดาได้ นอกจากผ่านทางเรา” ดังนั้น หากพระองค์ถูกส่งมามีใช้สำหรับชาวอิสราเอลแล้วไซ้ไร อาณาจักรของพระเจ้าและความรอดจึงเป็นของทุกคนขณะนี้

วิธีการประกาศข่าวดีในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นประกาศก พอที่จะสรุปได้ดังนี้

- ก. ด้วยตัวของพระองค์ เป็นแบบอย่างและการปรากฏของพระองค์ในท่ามกลางคนยากจน แม้แต่ในขณะที่บังเกิดมาในความยากจน เป็นนัยบอกให้ทราบถึงข่าวดีว่า “คนนี้แหละเป็นพระผู้ไถ่ พระผู้ช่วยให้รอดที่บังเกิดมาแล้ว” “ท่านจะพบพระกุมารนอนพันกายอยู่บนรางหญ้า”
- ข. ด้วยคำพูดและคำเทศนาสั่งสอน พระองค์ทรงเทศนาสั่งสอนถึงเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้า ถึงสิ่งต่างๆ ที่ได้รับมาจากพระบิดา

- ค. ด้วยกิจการ เห็นได้จากการทำอัครรรักษ์ษาผู้ป่วย ช่วยเหลือคนยากจน และอยู่ท่ามกลางคนยากจน เป็นผู้คงไว้ซึ่งความยุติธรรม กระทำทุกอย่างด้วยความรักต่อมนุษย์ แม้แต่การเลือกอัครสาวก หรือสานุศิษย์ ล้วนแต่เป็นนัยบอกให้ทราบถึงภารกิจของพระบิดาที่ทรงมีต่อมนุษยชาติ
- ง. ด้วยความเจ็บและการสวดภาวนา มีหลายครั้งที่พระองค์ทรงเจียบต่อหน้าสถานการณ์ที่คับขันและยุ่งยาก ในความเจียบนั้น พระองค์สอนและบอกให้ทราบหลายประการ นอกจากนี้ยังปลีกตัวออกไปที่เปลี่ยวเพื่อสนทนากับพระบิดาด้วยพันธกิจของการเป็นประกาศกที่พระองค์มอบให้ประชากร พระศาสนจักรต้องทำหน้าที่ประกาศกในสังคม ดังนั้นต้องพร้อมประสบกับปฏิกิริยาที่เเยะเเมียม์และพระเยชูเจ้าทรงพบ ในฐานะที่แต่ละคนเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร ก็ต้องปฏิบัติพันธกิจนี้ประชากรของพระเจ้ามีส่วนในพันธกิจแห่งการเป็นประกาศกของพระเยชูเจ้าในฐานะเป็นประชากรของพระองค์โดยมีพระองค์เป็นศิรัษะ พันธกิจที่จะต้องแสดงถึงองค์พระเยชูเจ้าออกมาในชีวิตประจำวันด้วยความเชื่อ ความวางใจ และเหนืออื่นใดด้วยความรัก

ในเมื่อเป็นพระศาสนจักรของพระคริสต พระศาสนจักรควรปฏิบัติหน้าที่ประกาศกอย่างพระคริสตดังนี้

- ก. ด้วยตัวของพระศาสนจักรเอง ภาพพจน์ของพระศาสนจักรที่ออกมาสู่สายตาของชาวโลก ควรนำไปสู่การรู้จักพระคริสต เห็นพระศาสนจักร ก็เห็นพระคริสต ในเมื่อพระคริสตอยู่ท่ามกลางคนยากจน พระศาสนจักรก็ควรอยู่ท่ามกลางคนยากจนเช่นกัน ในเมื่อคำสอนของพระคริสตเน้นอยู่ที่ความรัก สมาชิกของพระศาสนจักรก็ต้องเต็มเปี่ยมด้วยความรักเช่นกัน
- ข. ด้วยคำพูดและเทศนาสั่งสอน พระศาสนจักรเทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้าที่ได้รับมาโดยผ่านทางองค์พระเยชูคริสต
- ค. ด้วยกิจเมตตา พระศาสนจักรกำลังปฏิบัติกิจเมตตามากมาย เช่น ศูนย์สังคม สงเคราะห์ต่างๆ ศูนย์ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส และคนยากจน โรงเรียน โรงพยาบาล และอื่นๆ เหล่านี้ ล้วนแต่เป็นพยานยืนยันได้ว่า เป็นคริสตชน เป็นคนของพระคริสต
- ง. ด้วยความเจียบและการสวดภาวนา พระศาสนจักรสวดภาวนาอย่างไม่หยุดหย่อนเพื่อมนุษยชาติ ในนามมนุษยชาติ

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยายภาศของการฉลอง

บรรยายภาศของการฉลองเป็นบรรยายภาศของความภาคภูมิใจและการขอบพระคุณที่พระเจ้าทรงให้เกียรติแต่ละคนมีส่วนร่วมในหน้าที่การเป็นประกาศกของพระองค์ เท่ากับการมี

ส่วนร่วมในภารกิจที่สำคัญในการประกาศพระอาณาจักรแห่งความรอด นอกจากความภาคภูมิใจและขอบพระคุณแล้ว ให้แต่ละคนร่วมพิธีฉลอง ด้วยจิตสำนึกของการเป็น “ประกาศก” เยี่ยงพระเยซูเจ้า

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อและสาระของการฉลอง
- คำทักทายพระสงฆ์อาจจะเอ่ยข้อความ “เราตั้งเจ้าให้เป็นประกาศกในหมู่ประชาชาติ” โดยอ้างถึงประกาศก เยเรมีย์
- พิธีสารภาพบาป พิจารณาถึงหน้าที่ของการเป็นประกาศก หรือการเป็นพยานยืนยันถึงพระเจ้าในฐานะที่เป็นคริสตชน บางครั้งความประพฤติ การแสดงในชีวิตประจำชั้ดแย้งกับหน้าที่ของการเป็นประกาศกเยี่ยงพระคริสต์ เช่น การดำเนินชีวิตไม่สอดคล้องกับ ความเชื่อ ความไว้วางใจ และความรัก อาจจะใช้หัวข้อเหล่านี้สำนึกความบกพร่องพร้อมทั้งลงท้ายแต่ละข้อว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาเทอญ”
- บทภาวนาของประธาน พระสงฆ์อาจจะเสริมข้อความบางส่วนเพื่อสอดคล้องกับหัวข้อและสาระของวันฉลอง

ภาควจนพิธีกรรม

ช่วงการรับฟังและการรำพึง

- ควรให้มีผู้อ่านบทนำเพื่ออธิบายย่อๆ ก่อนบทอ่านทั้งสามบทโดยใช้ข้อความจากหนังสือ “บทภาวนาของมวลชน” (พระวาจาทรงชีวิต) หรือ “มิสซาวันอาทิตย์ ฉบับพกพา”
- เตรียมผู้อ่านอย่างดีเพื่ออ่านถูกต้องตามอักขระ
- บทเทศน์ น่าจะเป็นการเจาะรำพึงถึง การเป็นประกาศกของประกาศกเยเรมีย์ และการเป็นประกาศกของพระเยซูเจ้า รวมทั้งหน้าที่ของเราแต่ละคน

ช่วงการตอบรับพระวาจา

- บทเพลงสดุดี ยังคงใช้เพลงสดุดีบทที่ 71 ซึ่งไปด้วยกันกับบทสร้อยที่นำมาจากบทเพลงสดุดีที่ 71 เช่นกัน บทเพลงนี้เน้นพระเมตตาของพระเจ้ายิ่งจริง แต่ในเนื้อหาของบทเพลง

สดุดียังคงเต็มไปด้วยการเป็นพยาน “ข้าฯ ประกาศ ครอบรู้
ความชอบธรรม...พระองค์สอนข้าพเจ้าเมื่อเยาว์กาล”

- บทภาวนาของมวลชน เพิ่มบทภาวนาให้เหมาะสมกับ
ความต้องการของหมู่คณะ และสถานการณ์ปัจจุบัน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- เนื่องจาก การขอบพระคุณ เป็นส่วนหนึ่งของการเน้นใน
วันฉลองวันนี้ ดังนั้น พระสงฆ์ควรศึกษาสาระสำคัญของ
บทที่เลือกใช้เพื่อให้สอดคล้องกับการเป็นประกาศก
- บทภาวนาขอบพระคุณ ควรสวดภาวนาอย่างซ้ำๆ ด้วย
การคำนึงถึงโครงสร้างและสิ่งที่ได้ประกาศไป
- เน้นที่ “บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” และการ
แสดงเป็นมิตรต่อกัน เพราะภารกิจของ “การเป็น
ประกาศก” จำเป็นที่ต้องมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันใน
ความสำนึกของการเป็นพี่น้องปึกแผ่นในพระบิดาองค์
เดียวกันโดยมีพระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้ร่วมเดิน
เคียงข้างในภารกิจนี้

ปิดพิธี

- เน้นการถูกส่งออกไปปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นประกาศก
ในชีวิตจริง

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ในชีวิตจริง ๆ การเป็นประกาศกในท่ามกลางสังคมปัจจุบันนี้ไม่่ง่าย มีอุปสรรคมากมาย
อุปสรรคที่สำคัญ คือ แต่ละคนไม่สามารถถ่วงคลื่นความถี่ของตนเอง หรือแม้แต่ไปเปิดช่อง
รับคลื่นของค่านิยมของพระเจ้า รวมทั้ง สิ่งดึงดูดต่างๆ ได้พยายามหันเหมนุษย์ให้จมอยู่ใน
โลกของวัตถุนิยม หันเหมนุษย์ไปจากโลกความจริงของศีลธรรม คริสตชนหลายคนอยู่ใน
กลุ่มของคนพวกนี้ด้วย จึงไม่อาจจะสามารถเป็นพยานยืนยันของพระคริสตเจ้าได้
เท่าที่ควร อีกทั้งคริสตชนยังอยู่ในบริบทแห่งความเชื่ออย่างเดียวโดยปราศจากเหตุผลหรือ
ปราศจากคำอธิบายใดๆ ทั้งสิ้น ทำให้ความเชื่อกลายเป็นความเชื่อแบบลอยๆ ไม่มี
ชีวิตชีวาและไร้เหตุผลโดยสิ้นเชิง

3.1 ท่าทีของการตระหนักในภารกิจการเป็นประกาศก

การเป็นคริสตชน หมายถึง การได้รับศีลล้างบาป มีส่วนร่วมในภารกิจการไถ่กู้ และการ
เป็นประกาศกของพระเยซูเจ้า ศีลล้างบาปนำมาซึ่งศักดิ์ศรีของการเป็นบุตรบุญธรรมของ
พระบิดาเจ้าและพร้อมกันนั้น ก็มีภารกิจของการเป็นผู้ประกาศพระคริสตเจ้าในโลก
ปัจจุบัน คริสตชนจึงมีท่าทีของความรับผิดชอบต่อน้ำที่ และพันธกิจที่ยิ่งใหญ่นี้

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ดังนั้น แม้จะมีอุปสรรคใดๆ ในชีวิต คริสตชนแต่ละคนจะต้องปฏิบัติภารกิจของประกาศกเยี่ยงพระคริสตเจ้า ได้โดย

- ก. การแสดงตัวว่าเป็นคริสตชนด้วยความภาคภูมิใจ
- ข. การพูดสอนหรือแนะนำพระคริสตเจ้า ต่อผู้อื่น
- ค. กิจการแห่งความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนบ้าน
- ง. การภาวนาเพื่อขอให้ภารกิจแห่งการเป็นประกาศกสำเร็จไปทุกๆ วัน

อาทิตยที่ 5 เทศกาลธรรมดา

พระเยซูเจ้ามอบอำนาจให้พระศาสนจักร
เป็นผู้ประกาศข่าวดีแห่งความรอด

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าทรงส่งศิษย์ของพระองค์ไปทำ
ภารกิจ

ทำที่คริสตชน : การเป็นศิษย์ของพระเยซูคริสต์เจ้า

การดำเนินชีวิต : อดทนต่อการต่อต้าน และยอมรับความล้มเหลว

บทนำ

พระเยซูเจ้าทรงส่งศิษย์ของพระองค์ให้ไปปฏิบัติภารกิจ ทรงมอบอำนาจให้พระศาสนจักรเป็นผู้ประกาศข่าวดีแห่งความรอด แต่ทุกคนในฐานะสมาชิกในพระศาสนจักรได้รับเกียรติจากพระคริสต์เจ้าให้ปฏิบัติภารกิจนี้เช่นเดียวกัน นั่นคือ ภารกิจในการประกาศข่าวดีแห่งความรอด ลักษณะเด่นของการประกาศข่าวดีแห่งความรอด คือ การตระหนักรู้และเชื่อถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า การรับฟัง การสละทิ้งทุกสิ่ง และการติดตามพระองค์

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 6 : 1 - 2, 3-8	ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้แล้ว ขอทรงใช้ข้าพเจ้าไปเถิด
เพลงสดุดี	สดด 138	ข้าพเจ้าจะถวายสดุดีพระองค์ต่อหน้าบรรดาทูตสวรรค์ พระเจ้าข้า
บทอ่านที่ 2	1 คร 15 : 1-11 หรือ 15 : 3-8,11	เราได้เทศน์สอนดังนี้ และท่านก็เชื่อเช่นนั้น
พระวรสาร	ลก 5 : 1-11	พวกเขาละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วตามพระองค์ไป

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 คำสั่งและการมอบหมายภารกิจของพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่งยวด คือ “จงไปประกาศข่าวดีแก่นานาชาติ” สำนวนที่ว่า “พวกท่านจะได้เป็นผู้จับคนแทนจับปลา” มีความหมายในลักษณะเดียวกันนั่นเอง ภารกิจนี้มีมาถึงทุกๆ คนไม่ว่าใคร เพราะทุกคนมีส่วนร่วมในการเป็นประกาศกของพระคริสตเจ้าและเป็นประชากรของพระองค์

1.2 ลักษณะและบทบาทของการเป็นศิษย์

- ก. มีลักษณะถ่อมตน สำนึกตนไม่เหมาะสม เป็นคนบาป ในขณะที่เดียวกันมีความสำนึกในพระคุณของพระเจ้า ดังเช่น อิสยาห์รู้สึกที่ตัวเองไม่สะอาด ต่ำต้อยและไม่สมควรอยู่ต่อหน้าพระเจ้า
- ข. พร้อมทั้งจะตอบสนองการเรียกของพระ คำตอบของอิสยาห์เป็นเรื่องสำคัญ “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ โปรดส่งข้าพเจ้าไป”
- ค. มีความอดทนต่ออุปสรรค
- ง. ละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อติดตามพระเยซูเจ้า
- จ. ปฏิบัติตามคำแนะนำตามพระวาจาของพระเจ้า
- ฉ. เทศน์สอนด้วยแบบอย่าง กิจการ และคำพูด
- ช. ตระหนักรู้ และเชื่ออยู่เสมอถึงการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้า

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศของวันฉลองเป็นการขอบพระคุณพระที่ให้เกิดเรียกแต่ละคนให้มาเป็นศิษย์ติดตามพระองค์ ให้เกียรติสอนและเป็นแบบอย่าง อีกทั้งมอบความไว้วางใจให้แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่เป็นศิษย์ประกาศแผนการณ์ความรอดของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสให้ตระหนักถึงพระพร พระพรยศทานที่พระองค์ประทานให้ในสภาพการเป็นศิษย์ที่ดี และเป็นโอกาสให้ตระหนักถึงว่าแต่ละคนทำตนเองเหมาะสมเพียงใดในการเป็นศิษย์ติดตามพระองค์ สิ่งก็ตามมา คือ การถ่อมตน สำนึกตนไม่เหมาะสม พร้อมทั้งมีความสำนึกในพระคุณของพระเจ้า

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อและสาระของการฉลอง
- คำทักทายของพระสงฆ์อาจจะเอ่ยประโยคที่สำคัญของพระวรสาร เช่น “อย่ากลัวไปเลย ตั้งแต่นี้ไป พวกท่านจะได้เป็นผู้จับคนแทนจับปลา” เป็นเรื่องของการมอบอำนาจและการตอบสนองของแต่ละคน หรือ “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้แล้ว ขอทรงใช้ข้าพเจ้าไปเถิด”
- พิธีสารภาพบาป พิจารณาถึง หลายครั้ง แต่ละคน ประพฤติตนเป็นศิษย์ผู้ทรยศพระอาจารย์ทั้งด้วยการกระทำ วาจาและการละเลย พร้อมทั้งใช้บทสารภาพแบบเต็ม

ภาควจนพิธีกรรม

ช่วงของการรับฟังและรำพึง

- เป็นไปได้ให้ผู้อ่านบทอ่านของบทอ่านแต่ละบทซึ่งหาได้ในหนังสือบทภาวนาของมวลชน (พระวาจาทรงชีวิต) หรือ “มิสซาว์นอาทิตย์ ฉบับพกพา”
- บทเทศน์น่าจะสรุปคุณลักษณะของการเป็นศิษย์ติดตามพระคริสต์และสาระสำคัญของการมอบอำนาจที่พระคริสต์ทรงให้

ช่วงการตอบรับพระวาจา

- บทสร้อย ใช้บทเพลงสดุดีที่ 69 หรืออาจจะใช้บทเพลงสดุดีที่ว่า “ข้าพเจ้าพร้อมแล้วพระเจ้าข้า ข้าพเจ้ายินดีทำตามน้ำพระทัย”
- บทภาวนาของมวลชน อาจจะให้มีการเจียบแทนบทภาวนาของมวลชนตามสูตร หรือ ให้เจียบหลังบทภาวนาของมวลชนสักครู่เพื่อให้แต่ละคนเสนอความต้องการส่วนตัว

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- พระสงฆ์ควรเลือกบทนำขอบพระคุณให้เหมาะสมกับหัวข้อและสาระดังกล่าว

ปิดพิธี

- เน้น “การถูกส่งออก” ไปประกาศข่าวดี ตามที่พระองค์ทรงมอบหมาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ในชีวิตของพระคริสตเจ้าทรงปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระบิดาเจ้า การกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระบิดา คือ การกิจที่ทำให้แผนการแห่งความรอดสำเร็จไป และพระองค์ปฏิบัติภารกิจนี้จนวินาทีสุดท้าย เพื่อให้แผนการความรอดสำเร็จไป พระองค์ทรงต้องการแต่ละคนเป็น “เครื่องมือที่มีชีวิต” ของพระองค์ในการประกาศแผนการความรอดนี้ให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม

3.1 ท่าทีของการเป็นศิษย์ของพระเยซูคริสตเจ้า

ในเมื่อพระองค์ได้รับมอบหมายจากพระบิดาให้ปฏิบัติภารกิจนี้ และพระองค์ทรงส่งอัครสาวก และบัดนี้ส่งพวกเราไปปฏิบัติภารกิจนี้ พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็ส่งพวกท่านไปฉันนั้น” ดังนั้น ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นการสบประมาท การไม่ยอมรับ การต่อต้านหรืออุปสรรคทั้งหมดที่พระองค์ทรงรับ ย่อมเกิดขึ้นกับเราด้วยในฐานะที่เป็นศิษย์ติดตามพระคริสต์ ซึ่งพระองค์ทรงทราบดีในเรื่องนี้และพร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือเราให้เป็นศิษย์ที่ดีของพระองค์ให้จงได้

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

คริสตชนเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ดังนั้น เขาต้องยอมรับความล้มเหลวที่พระเยซูเจ้าเคยรับ อดทนต่อการต่อต้านที่พระเยซูเจ้าเคยได้รับเมื่อกระทำภารกิจของพระองค์ ดังนี้ เขาจะได้ชื่อว่าเป็นศิษย์ เป็นผู้ถูกส่งไปให้ประกาศข่าวดีอย่างแท้จริง

อาทิตยที่ 6 เทศกาลธรรมดา

บุญของประชากร เพราะความวางใจในพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้า ผู้เผยแสดงถึงความสุขที่แท้จริง

ท่าทีคริสตชน : ความวางใจในพระเจ้า

การดำเนินชีวิต : ดำเนินชีวิตด้วยความหวัง ประกาศความสุขแท้จริงตาม
คำสอนของพระคริสตเจ้า

บทนำ

บุคคลที่มีความสุข คือ ผู้ที่มีความหวังหรือความวางใจ ความวางใจเป็นคุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของคริสตชน จากประสบการณ์ชีวิตสอนให้เรารู้ดีว่า เราไม่อาจพึ่งพิงตัวเราเองและสิ่งสร้างทั้งหลายได้ เพราะสิ่งทั้งหลายเป็นอนิจจัง คริสตชนจึงวางใจในพระเจ้า องค์ความรักมั่นคงและซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญา ชีวิตคริสตชนจะไม่หวั่นไหวเพราะมีรากฐานในองค์พระเจ้า แม้ชีวิตจะพบกับอุปสรรคและความยากลำบากบ้างในบางครั้ง เราก็มักมีความสุข ความสุขที่เกิดจากความเชื่อมั่นในพระองค์

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ยรม 17 : 5-8	เป็นกรรมของผู้ที่วางใจในมนุษย์ เป็นบุญของผู้ที่วางใจในพระเจ้า
เพลงสดุดี	สดด 1	คนที่วางใจในพระเจ้านั้นเป็นสุข
บทอ่านที่ 2	1 คร 15 : 12,16-20	ถ้าพระคริสตเจ้ามิได้ทรงกลับคืนชีพ ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์
พระวรสาร	ลก 6 : 17,20-26	ผู้ที่ยากจนก็เป็นสุข... วิชาแก่พวกท่านที่ร่ำรวย...

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าทรงเปิดเผยคุณค่าของความสุขที่แท้จริง

พระเยซูเจ้าทรงแสดงหลักการและแนวทางแก่ประชากรใหม่ของพระองค์ เป็นหลักการที่ตรงข้ามกับแนวคิดและวิถีทางของชาวโลกโดยสิ้นเชิง ถ้าหากเราทุ่มเทชีวิตทั้งหมดเพื่อ

แสวงหาสิ่งที่เป็นความสุขตามวิถีทางของโลกนี้ เราก็จะได้ความสุขที่ไม่ยั่งยืน เพราะมนุษย์ และสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ไม่เป็นสิ่งจีรังยั่งยืน ไม่มีความแน่นอน แต่คุณค่าความสุขที่พระเยซูเจ้าทรงเปิดเผยให้ทราบ ทำให้เรามีความสุขทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า เพราะทำให้เรา รู้จักใช้สิ่งของของโลกนี้อย่างถูกต้อง โดยมีใจจดจ่อกับพระ สิ่งของต่างๆ ที่เราได้รับในปัจจุบันนี้ จะช่วยทำให้สามารถแสดงความรักและความเมตตากรุณาต่อเพื่อนพี่น้องได้มากขึ้น โดยการแบ่งปัน ชีวิตในโลกนี้เป็นการเดินทางจาริกแสวงบุญ ยิ่งเรามีภาระที่ต้องแบก หามมากเพียงไร ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางสู่เมืองสวรรค์มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น คุณค่าของความสุขที่แท้จริงจึงเป็นความสุขที่เราพบได้ในแผ่นดินนี้ และเราจะพบกับความสุขสมบูรณ์แบบในโลกหน้าตามแนวทางที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเท่านั้น

1.2 ความสุขของผู้ที่วางใจในพระเจ้า

คนที่วางใจในมนุษย์ พึ่งพิงผลกำลังของตนเองแต่อย่างเดียวนั้นจะไม่พบความสุขที่แท้จริง เพราะใจมนุษย์แปรเปลี่ยนไม่มั่นคง แต่พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ต่อคำมั่นสัญญาไม่ทรงเปลี่ยนแปลง ในประวัติศาสตร์แห่งความรอดเราพบครั้งแล้วครั้งเล่าที่ประชากรอิสราเอล เป็นฝ่ายเริ่มต้นละเมิดพันธสัญญา ยังไม่เคยพบเลยว่าพระเจ้าเป็นฝ่ายละเมิดพันธสัญญา ก่อน คนที่วางใจในพระเจ้าจึงเป็นสุข และนอกนั้นความวางใจของเราในโลกหน้ายิ่งทำให้เราเป็นสุขเพิ่มขึ้น เพราะพระคริสตเจ้าทรงกลับคืนชีพ เสด็จสู่สวรรค์และจะเสด็จกลับมา อีกครั้งหนึ่ง ความเชื่อของเราในคำสัญญาของพระเยซูเจ้าที่ตรัสไว้ว่า “เราจะไปเตรียมที่ให้ท่าน และจะกลับมารับท่านไปอยู่ด้วย” ทำให้เรามั่นใจในความสุขที่จะได้รับหลังจากที่เรา ลาโลกนี้แล้ว

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

เป็นบรรยากาศของผู้ที่มีความสุขลึกๆ อยู่ในใจ แสดงออกถึงความมั่นคงในชีวิต แสดงออกถึงความสร้างสรรค์ ไม่มีกังวล ความวุ่นวายใจ ความเศร้าโศกเรื้อรัง พร้อมทั้งจะประกาศแผนการความรัก และการไถ่กู้ของพระเจ้าจากประสบการณ์ชีวิตของตน สิ่งที่อยู่เหมือนเป็นความทุกข์ยากลำบากของชีวิตตามสายตาของคนในโลกนี้ แต่แท้จริงแล้วเป็นการสร้างบุญกุศล เป็นโอกาสทองสำหรับเขาผู้นั้น สิ่งที่พระเยซูเจ้าประกาศในมหาบุญลากา จึงเป็นเส้นทางเดินสู่สวรรค์ที่ชัดเจน ยิ่งมีความทุกข์มากเท่าไร เขาก็มีโอกาสรับบำเหน็จรางวัล ยิ่งขึ้นเพียงนั้น บรรยากาศดังกล่าวจะถูกสื่อออกมาด้วยบทภาวนา บทเพลงและหัวข้อของการฉลอง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้

เริ่มพิธี

- ประกาศหัวข้อและสาระของการฉลอง
- บทสวดภาวนา ใช้แบบที่ 3.3

ภาควจนพิธีกรรม

- บทอ่าน และบทพระวรสาร ควรอ่านแบบช้าๆ เพื่อให้สัตบุรุษรำพึงตามอย่างช้าๆ
- เน้นบทสวด “คนที่วางใจในพระเจ้าก็เป็นสุข”
- บทเทศน์ ควรเน้นให้พี่น้องคริสตชนเห็นถึงพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตาสงสาร
- บทภาวนาของมวลชน สวดให้ผู้ตกทุกข์ได้ยาก

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ชั้บร้องบทประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ
- บทข้าแต่พระบิดา อาจจะมีการประสานมือกันและกัน
- เน้นบทที่ประธานภาวนาหลังบท “ข้าแต่พระบิดา”

ปิดพิธี

- พระสงฆ์อวยพรอย่างสง่า

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ในชีวิตประจำวัน คริสตชนจะพบกับบุคคลรอบข้างที่ดิ้นรนเพื่อความสุขของชีวิตด้วยปรัชญา และวิถีทางดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากความเชื่อแบบคาทอลิก บางคนจะพึ่งยาเสพติด บางคนจะพึ่งหมอดู บางคนจะพึ่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บางคนจะพึ่งตนเอง บางคนจะต้องพึ่งพรคนพวก ลักษณะการดำเนินชีวิตที่ต่างกันอย่างนี้บางครั้งก็ทำให้คริสตชนไขว้เขว และสั่นคลอนในความเชื่อของตนได้ ความสุขชั่วคราว และความสำเร็จที่เกิดขึ้นอาจให้ความสุขทันตาเห็น ทันอกทันใจและหิวหว่า ความสุขแบบที่พระ คริสตเจ้าสอนจึงถูกทำลายและเป็นที่น่าขำสำหรับชาวโลก

3.1 ท่าทีของผู้ที่วางใจในพระเจ้า

บนเส้นทางความสุขที่หลากหลาย ตามแต่มนุษย์จะสรรหามาแนะนำเสนอ คริสตชนต้องตัดสินใจยึดมั่นแนวทางของพระเยซูเจ้า และพิสูจน์ด้วยชีวิตของตนเอง ความสุขแท้จริงมิได้ขึ้นอยู่กับความเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติ ชื่อเสียง เกียรติยศ หรือการเที่ยว การกิน การดื่ม หากแต่อยู่ที่การทำตามน้ำพระทัยพระบิดา การที่คริสตชนมีความวางใจในความรักของพระเจ้า สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต จึงเป็นเพียงเมฆหมอกที่เกิดขึ้น จางลงและหายไป การตอบรับแผนการของพระเจ้าด้วยใจสงบราบคาบเหมือนแม่พระ จึงเป็นแบบฉบับของผู้ที่มีความวางใจในพระเจ้าจริงๆ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ชีวิตที่เดินทางตามพระเยซูเจ้ามิได้ราบเรียบและสะดวกสบายเสมอ ชีวิตยังคงเป็นชีวิตธรรมดา แต่ในยามที่เราประสบความยากลำบาก อุปสรรคหรือวิกฤติในชีวิต เราก็จะสามารถผ่านช่วงเวลาและเหตุการณ์เหล่านั้นไปได้อย่างมั่นคง เพราะความยากลำบากที่เราประสบชั่วคราวในโลกนี้ มีอาจเปรียบได้กับความสุขที่เราจะได้รับในโลกหน้าได้เลย กำลังใจที่เราได้รับจากพระเจ้าย่อมมีพลังและประสิทธิภาพกว่าพลังกำลังของตนเองและจากเพื่อนมนุษย์มากมาย ดังนั้นให้เราตัดสินใจทุกอย่างบนพื้นฐานที่ความวางใจในพระเจ้าเสมอ

อาทิตย์ที่ 7 เทศกาลธรรมดา

การเจริญเติบโตของประชากรสู่ภาพลักษณ์ของพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้า ภาพลักษณ์ของพระเมตตาของ
พระบิดา

ท่าทีคริสตชน : ความเมตตากรุณาต่อกัน

การดำเนินชีวิต : ความรักต่อเพื่อนพี่น้องด้วยการให้อภัย ทำดีต่อผู้
เกลียดชัง ภาวนาสำหรับผู้ยากไร้ ยกโทษพี่น้อง

บทนำ

คริสตชนมีหน้าที่พัฒนาความรักขึ้นเหนือธรรมชาติ เหตุว่าความรักตามธรรมชาตินั้นยังบกพร่องเห็นแก่ตัว อยากรได้ เรามีแบบอย่างของพระเยซูเจ้า แม่พระและผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ให้เราดำเนินชีวิตตามแบบอย่างท่านเหล่านั้น ยิ่งเราพัฒนาความรักได้มากเพียงใดก็ทำให้เราเข้าใจพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น อุดมการณ์ความรักที่พระเยซูเจ้าทรงสอนนั้นดูเหมือนสั้นและง่าย แต่จะมีคริสตชนน้อยคนที่พัฒนาความรักได้จนถึงขั้นอภัยและภาวนาให้แก่ศัตรู ให้เราเพียรพยายามเลียนแบบอย่างของพระอาจารย์เจ้าทุกๆ วัน เพื่อให้ความรัก ความเมตตากรุณาและการให้อภัยเพิ่มมากขึ้นในตัวเรา

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	1 ซมอ 26 : 2, 7-9, 12-13, 22-23	พระเจ้าทรงมอบพระองค์ไว้ในมือข้าพเจ้าแล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ยอมทำร้ายพระองค์
เพลงสดุดี	สดด 103 : 1-2,3-4, 8-10} 12-13	พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความอ่อนหวาน และเมตตาสงสาร
บทอ่านที่ 2	1 คร 15 : 45-49	เรามีลักษณะของมนุษย์ที่มาจากดินฉันทิ เราก็จะมีลักษณะของมนุษย์ที่มาจากสวรรค์ฉันทิ
พระวรสาร	ลก 6 : 27-38	จงเป็นผู้เมตตากรุณา ดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเถิด

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ประชากรของพระเจ้าต้องพัฒนาชีวิตฝ่ายจิตสู่ความครบครัน

เพื่อเราจะเป็นประชากรของพระเจ้า เราต้องพัฒนาจิตใจของเราให้สอดคล้องกับคุณค่าของพระอาณาจักรพระเจ้า หากเราดำเนินชีวิตตามความรู้สึกของเนื้อหนัง เราก็คงยังเป็นประชากรของโลกนี้ ดังนั้น เราต้องพัฒนาชีวิตของเราตามเกณฑ์มาตรฐานของอาณาจักรสวรรค์

1.2 พระเยซูเจ้า แบบฉบับความรัก

ความรักตามธรรมชาติที่เกิดตามสัญชาตญาณเป็นการแสดงออกในระดับสัตว์โลก แต่มนุษย์สามารถใช้เวลาและความสามารถในการพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้นได้ พระเยซูเจ้าทรงสอนและมอบแบบอย่างความรักขั้นสูงแก่เรา ความรักที่พร้อมจะให้ภัยแก่ศัตรู ดังเช่น กษัตริย์ดาวิดได้ปฏิบัติต่อกษัตริย์ซาอูล และดังเช่นพระเยซูเจ้าทรงอภัยแก่ผู้ที่ตรึงพระองค์บนกางเขน เป็นการขจัดความเกลียดชัง พยาบาท การแค้นแค้นออกจากจิตใจโดยสิ้นเชิง ไม่มีที่ว่างเหลือไว้สำหรับสิ่งเหล่านั้น ดังนั้น ดวงใจจึงเต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ความเมตตากรุณา ซึ่งเป็นลักษณะความรักของพระบิดาที่มีต่อเรามนุษย์ ถึงแม้ว่าเรามนุษย์จะทำบาปชั่วช้ามากมายเพียงใด พระบิดาก็ยังเมตตากรุณาต่อเราอยู่เสมอ นี่คือ “กฎทอง” ที่เราสามารถแสดงความรักของเราต่อพระและมนุษย์ได้ การปฏิบัติตามกฎทองนี้เป็นสิ่งที่ต้องกระทำ ความรักไม่อาจนิ่งเฉยโดยไม่มีกรกระทำ แต่ก็เป็นสิ่งท้าทายยิ่งสำหรับประชากรศักดิ์สิทธิ์และชาวโลกทั้งหลาย เหตุเพราะว่าเป็นสิ่งยากและขัดต่อความรู้สึกตามธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงความรักต่อศัตรู แต่ก็มีคนหลายคนที่สามารถดำเนินชีวิตตามแบบฉบับความรักนี้ได้ จนพวกเขาได้ชื่อว่าเป็นมรณสักขีหรือนักบุญ

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

เป็นบรรยากาศของความรักในแง่ของการให้อภัย การยกโทษ พิธีกรรมทั้งหมดเป็นการเชิญชวนให้ประชากรพระเจ้าพัฒนาคุณภาพจิตใจ ปลดปล่อยจิตใจของตนเองให้เป็นอิสระจากความเกลียดชัง ความอาฆาต พยาบาท ความเจ็บใจ ความหวาดระแวง การกินแหนงแคลงใจ ให้พระวาจาของพระเป็นโอสตรศึกษาเยียวยาความเจ็บปวดของจิตใจที่เป็นพิษมาจากบาปดังกล่าว ให้ความรักของพระปลอบประโลมใจ ให้ความรักของที่ชุ่มนุมนต์บรูซสร้างบรรยากาศของความเป็นพี่น้อง การเชื่อเชิญ ความอบอุ่น ไม่มีผู้ใดโดดเดี่ยว แลกหน้า ให้บุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กระชับมากยิ่งขึ้น หัวใจของการฉลองในวันนี้สำคัญมาก พระเยซูเจ้าทรงเชื่อเชิญให้ศิษย์ของพระองค์ทุกคนลงมือปฏิบัติ “จงเป็นผู้เมตตากรุณา ดังที่พระบิดาของท่านทรงเมตตากรุณาเถิด” เพราะนี่เป็นภาพลักษณ์ใหม่

ของพระเจ้า ที่พระเยซูเจ้าพำนักสอนศาสนิกชนของพระองค์ตลอดระยะเวลา 3 ปี นอกจากจะรู้ เข้าใจ พระเจ้าพระบิดาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอนแล้ว ยังเป็นสิ่งที่คริสตชนต้องเริ่มดำเนินชีวิตตามลักษณะของพระบิดาด้วย เพราะนี่เองจะเป็นคุณลักษณะประจำตัวของคริสตชน คนใดที่รับศีลล้างบาปแล้วแต่ยังไม่ตระหนัก และดำเนินชีวิตให้มีคุณลักษณะนี้ ภาพพจน์ของการเป็นคริสตชนก็ยังไม่ปรากฏต่อมนุษย์ทั้งหลาย บรรยาการของการให้อภัย การคืนดี การมีเมตตากรุณา จะถูกสื่อออกมาในบทภาวนา อากัปกิริยา บทเพลงและสัญลักษณ์

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- (บทนำ) ประกาศหัวข้อและสาระของการฉลอง
- พิธีสารภาพบาป พิจารณาถึงความจริงของชีวิตในสังคมที่ขัดแย้ง ผิดใจ แยกแยกกัน เน้นให้ยกโทษกันด้วยจริงใจ อาจมีอากัปกิริยาที่แสดงถึงความพร้อมจะขอโทษและยกโทษให้

ภาควจนพิธีกรรม

- เน้นหัวใจของพระวรสารที่อ่านเป็นพิเศษ อาจมีแผ่นป้ายช่วยกระตุ้นความรู้สึกของผู้ฟัง
- บทภาวนาของมวลชน เพิ่มการคืนดี การให้อภัย และมีเมตตากรุณาต่อผู้อื่น ภาวนาให้แม่แต่ผู้ที่เป็นศัตรูกับเรา

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ให้ผู้ที่ปรารถนาจะคืนดีกับพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องมีส่วนร่วมในการนำของถวายมายังพระแท่น
- ให้ความสำคัญในการแสดงความเป็นมิตรมีความหมายมากเป็นพิเศษ
- สวดบท “ข้าแต่พระบิดา” ด้วยการจับมือกัน

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

โลกของเราในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา เป็นโลกของความโหดร้าย มนุษย์ทำสงครามโลกถึง 2 ครั้ง ไม่มียุคใดสมัยใดที่มนุษย์เข่นฆ่า ทำลายล้างกันมากมายเช่นนี้ และยิ่งวันมนุษย์ก็มีวิธีเอาตัวรอดเอารัดเอาเปรียบต่อกันมากยิ่งขึ้น คนที่ได้รับพระพรของพระมากกว่าแทนที่จะใช้พระพรเพื่อช่วยเหลือ รับใช้ผู้อื่นกลับใช้พระพรนั้นเพื่อตัวเอง การเห็นแก่ตัวกับความเมตตากรุณา เป็นสิ่งที่เข้ากันไม่ได้ ถ้ามนุษย์รักกัน มีความเมตตากรุณาต่อกันมากกว่านี้ โลกของเราคงจะน่าอยู่มากขึ้น

3.1 ท่าทีของผู้มีความเมตตากรุณา

เราจะมีเมตตากรุณาต่อผู้อื่นได้ง่ายและมากยิ่งขึ้น ถ้าหากเราเชื่อมั่นว่ามนุษย์ทุกคนเป็นที่น้องกัน มนุษย์ทุกคนในโลกนี้เป็นครอบครัวเดียวกัน มีพระบิดาองค์เดียว มีพระเจ้าผู้ไถ่แต่องค์เดียว ในความจำกัด ผิดพลาดและบกพร่องของตัวเองและผู้อื่นจึงเป็นธรรมชาติ จึงไม่มีเหตุผลที่เราจะไม่สามารถอภัยให้แก่ตัวเองและผู้อื่นได้

ลำดับขั้นของการแสดงเมตตากรุณาต่อผู้อื่นมีหนทางที่เราจะต้องพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ จนถึงขั้นสูงในระดับที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้อง “จงเป็นผู้เมตตากรุณา ดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเถิด” ยิ่งมีความเมตตากรุณามาก การยกโทษให้อภัยต่อคนอื่นยิ่งทำได้ง่ายมากขึ้น

3.2 ชีวิตที่มีความรักต่อเพื่อนพี่น้อง

ความรักต่อเพื่อนพี่น้องต้องแสดงออกเป็นกิจการ มีเมตตากรุณาต่อผู้ตกทุกข์ได้ยาก ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหง ฯลฯ การเสียสละสิ่งของเพื่อช่วยคนอื่นเป็นสิ่งที่ง่าย แต่สิ่งที่ยากกว่าคือการเสียสละน้ำใจ การให้อภัย การทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังเรา สิ่งนี้ขัดต่อความรู้สึกตามธรรมชาติที่คอยกระตุ้นเราให้ทำการแก้แค้น ตาต่อตา ฟันต่อฟัน ซึ่งเป็นลักษณะของมนุษย์ที่มาจากดิน ให้เราเสริมสร้างความเมตตากรุณาต่อเพื่อนพี่น้องเพื่อทำให้ลักษณะของมนุษย์ที่มาจากสวรรค์เพิ่มพูนขึ้นในตัวเรา

อาทิตยที่ 8 เทศกาลธรรมดา

การเป็นพยานของประชากร

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้า แบบอย่างของความดีครบครัน

ท่าทีคริสตชน : ความกล้าหาญในการแสดงตนเป็นพยาน

การดำเนินชีวิต : เป็นพยานถึงพระคริสต์เจ้าด้วยการดำเนินชีวิตตามความเชื่อในพระองค์

บทนำ

ประชากรของพระเจ้าได้เจริญเติบโตในความดี และพวกเขาได้ไว้วางใจในพระเจ้า และที่สำคัญก็คือ ประชากรของพระเจ้าต้องเป็นพยานโดยการดำเนินชีวิตอย่างผู้มีความเชื่ออย่างแท้จริง

พิธีบูชาขอบพระคุณในสัปดาห์นี้ จึงสะท้อนภาพถึงการที่คริสตชนต้องมีชีวิตที่เป็นพยานอาศัยความดีที่มีอยู่ในใจ จะได้สะท้อนแต่สิ่งที่ดีงามออกมา

ในบทอ่านพระวรสารนักบุญลูกาสะท้อนภาพให้เห็นว่า คนดียอมเอาสิ่งดีออกมาจากคลังแห่งความดีในใจของเขา จึงสอดคล้องกับบทอ่านที่ 1 ซึ่งหนังสือบุตรสิราได้เปรียบเทียบเกี่ยวกับวาจาของคนเราที่พูดออกมานั้น สามารถสื่อความหมายในใจของคนได้ ซึ่งสามารถสรุปได้ชัดเจนในบทอ่านที่ 2 ซึ่งนักบุญเปาโลได้เตือนสอนชาวโครินธ์ให้ประกอบการกิจของพระเจ้าอย่างเต็มที่ อย่างตั้งมั่นอย่าได้หวั่นไหวต่อการเป็นพยาน เพราะสิ่งนี้เป็นเหมือนประทีปสว่างโชติช่วงแห่งโลกนี้ (พป 2:16,15) เราสามารถสังเกตได้จากฝั่งของบทอ่านสามบทและเพลงสดุดี ดังต่อไปนี้

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	บสร 27 : 4-7	อย่าเพิ่งชมใครก่อนที่เขาจะพูดจา
เพลงสดุดี	สดด 92	พระเจ้าข้า ควรแล้วที่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะ ขอบพระคุณพระองค์
บทอ่านที่ 2	1 คร 15 : 54-58	พระเจ้าประทานชัยชนะให้แก่เรา โดยทางพระ เยซูคริสต์ พระเจ้าของเรา
พระวรสาร	ลก 6 : 39-45	คนดีย่อมเอาสิ่งดีออกมาจากคลังแห่งความดีใน ใจของเขา

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

เราสามารถสรุปพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าได้ 3 มิติ ดังนี้

1.1 มิติของการผ่านการทดลองของพระเยซูเจ้า

แบบอย่างแห่งชีวิตของพระคริสตเจ้าต้องผ่านการทดสอบและการต่อสู้อย่างมากมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งแบบฉบับที่ดีงาม เช่น การจำศีล 40 วันของพระเยซูเจ้า (มธ 4 : 1-11) ทำให้เราค้นพบความจริงที่ว่า หากมีการทดลองเราจะพบความจริงเหมือนใน บสร 27 : 4-7 ถ้าเขย่าตะแกรงร้อนเราจะพบเศษสิ่งสกปรก ถ้าช่างปั้นหม้อเผาไฟลองดูจะรู้ว่าหม้อดีหรือไม่ ถ้าผลของต้นไม้จะดีหรือไม่ก็อยู่ที่การดูแลรักษา หรือถ้าจะรู้จักนิสัยคนก็ต้องดูที่การพูดจา ซึ่งเป็นเครื่องบ่งบอกต่อเราว่า การเป็นพยานของประชากรนั้นจะเชื่อถือได้ก็ต่อเมื่อผ่านการพิสูจน์ก่อนเท่านั้น ว่าเราเป็นคนซื่อสัตย์จริงหรือไม่ องค์พระเยซูเจ้าได้เป็นพยานด้วยชีวิตของพระองค์ตลอดระยะเวลา 33 ปี จากการบังเกิดรับสภาพมนุษย์ คำเทศน์สอน และการสิ้นพระชนม์บนกางเขน ย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงการผ่านการทดลองอย่างแท้จริง

1.2 ประชากรของพระเจ้าผ่านการทดสอบและได้รับชัยชนะผ่านทางพระเยซูคริสต์

คริสตชนทุกคนก็ต้องผ่านการทดลองในชีวิต แต่ผู้ที่ได้รับชัยชนะแห่งการทดลองคือผู้ที่วางใจในพระเจ้า ดังในบทเพลงสดุดีที่ 92 ในวันนี้ที่นำเสนอไว้ว่า ผู้ที่เที่ยงธรรมคือผู้ที่เหมือนกับต้นไม้ที่ได้รับการปลูกและดูแลไว้ในพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งได้ก่อให้เกิดผลดีมากมาย การไว้วางใจในพระเจ้าของคริสตชนจึงก่อให้เกิดผลดีเหมือนกับบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ (1 คร 15 : 54-58) กล่าวเปรียบเทียบว่า ที่เคยเน่าเปื่อยจะคงความไม่เน่าสลาย และสภาพแห่งความตายจะกลับกลายเป็นสภาพความอมตะ สิ่งต่างๆ

เหล่านี้สามารถเห็นได้ก็โดยผ่านทางชีวิตของพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งชนะความตายและรับชัยชนะ
เกียรติถาวรรุ่งเรืองตลอดไปนั่นเอง

1.3 พระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่างของความดีครบครัน

พระเยซูเจ้าจึงเป็นแบบอย่างของความดีครบครันที่ทำให้คริสตชนสามารถนำมาเป็น
แบบอย่าง และคริสตชนต้องดำเนินชีวิตที่เป็นพยานเหมือนดังที่พระองค์ทรงกระทำ ดังใน
พระวรสารนักบุญลูกา (ลก 6 : 39-45) ที่กล่าวถึงแบบอย่างของพระเยซูเจ้าที่ว่า

“คนตาดีต่างหากที่จะนำทางคนตาบอดได้”

ครูผู้สอนต่างหาก ที่จะเป็นผู้แนะนำลูกศิษย์

คนที่ซึ่งใจไม่คดต่างหาก ที่จะแนะแนวทาง (เขียนจากตาของผู้อื่นได้)

ต้นไม้ดีต่างหาก ที่จะทำให้เกิดผลดี

คนที่ดีก็ย่อมเอาสิ่งดีออกมาจากคลังความดีของเขานั่นเอง”

พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบฉบับแห่งความดีของคริสตชน เพราะคริสตชนเป็นผู้รับชีวิตของ
พระคริสต์ การดำเนินชีวิตของคริสตชนจึงเปรียบเสมือน “การเป็นพยาน” ด้วยการดำเนิน
ชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ และทำที่แห่งความวางใจในพระเจ้า

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศของการฉลองควรให้ความสำคัญต่อการขึ้นนำ และเตรียมใจคริสตชน ให้เห็น
รูปแบบหรือตัวอย่างชีวิตของบุคคลที่มีคุณความดี และเป็นแบบอย่างได้ในสังคมครอบครัว
ชุมชน ประเทศ และต่างประเทศ โดยเชื่อมโยงคุณค่าชีวิตให้เข้ากับชีวิตของพระ คริสตเจ้า
ในพระวรสาร บรรยากาศต่างๆ ควรได้รับการทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนจากการขับร้องบท
เพลงในพิธี การติดภาพหรือคำขวัญ และสัญลักษณ์อื่นๆ ที่เป็นการเชื่อเชิญให้คริสตชน
กล้าแสดงออกถึงชีวิตที่เป็นพยานได้อย่างแท้จริง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อ และสาระของการฉลอง
- คำทักทายของพระสงฆ์ ควรเอ่ยถึงข้อความจากพระวรสารที่ว่า “คนดียอมเอาสิ่งดีออกมาจากคลังแห่งความดีในใจของเขา”
- พิธีสารภาพบาป ควรเลือกแบบตอบ-รับ ในหนังสือพิธีบูชาขอบพระคุณ ที่เน้นถึงการเป็น “แบบอย่างที่ครบครันของพระเยซูเจ้า” พร้อมกับการตอบรับ “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาเถอญ”
- บทภาวนาของประธาน พระสงฆ์อาจจะปรับให้เข้ากับหัวข้อ โดยสอดแทรกคำบางคำเข้าไป เพื่อให้ความหมายถึงการเป็นพยานของคริสตชนชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ภาควจนพิธีกรรม

ช่วงของการรับฟังและรำพึง

- บทนำ ควรให้พิธีกร สรุปลำสั้นๆ ก่อนที่ผู้อ่านที่ 1 และผู้อ่านที่ 2 จะอ่านเพื่อเป็นการเตรียมใจรับฟังพระวาจาของพระเจ้า
- บทเทศน์ควรสรุปความจริง เรื่องชีวิตที่ครบครันของพระเยซูเจ้า หลังจากนั้นควรชี้แนะให้คริสตชนให้ดำเนินชีวิตที่เป็นพยาน โดยเทียบกับข้อคิดจากพระวรสาร อาจจะเป็นบางประเด็น เช่น เรื่องตาดินนำตาบอด เรื่องศิษย์นำครู เรื่องต้นไม้ดีออกผลดี ควรนำประเด็นเหล่านี้มาขยายให้ชัดเจน พร้อมยกตัวอย่าง

ช่วงของการตอบรับพระวาจา

- เพลงสดุดี สามารถเลือกเพลงอื่นๆ ที่ร้องได้ทั้งเพลง แทนบทตอบรับ (สร้อย) หรือหาเพลงที่มีใจความตรงกับบทสดุดี 92 ที่กล่าวถึง “ความรักมั่นคงของพระ และความซื่อตรงของมนุษย์”
- บทภาวนาของมวลชน ควรใช้ตามตัวอย่างที่เตรียมไว้ให้ และสามารถตัดหรือเพิ่มเติมบางข้อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานการณ์ของเวลา และกลุ่มชนนั้นๆ ด้วย

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- เนื่องจากภาคนี้เป็นหัวใจของพิธี จึงควรหาวิธีการสื่อให้คริสตชนที่มาชุมนุมร่วมกันขอบคุณพระเจ้า สำหรับการให้แบบอย่างที่ดีแก่เรา จึงควรใส่ใจบางตอนในที่นี้ คือ
- ควรสร้างความสนใจไปยังบทขอบพระคุณ หรือทำให้ผู้ร่วมชุมนุมแยกแยะให้ออกว่า ภาคนี้กำลังเริ่ม และเห็นความแตกต่างจากในตอนภาคถวาย
- บทนำขอบพระคุณ ซึ่งในบทประจำพิธีบูชาขอบพระคุณฉบับใหม่มีให้เลือกหลายแบบ ควรศึกษาและหาให้สอดคล้องกับพระธรรมล้ำลึกของการฉลอง
- บทขอบพระคุณ ซึ่งเป็นบทสำคัญ ควรฝึกที่จะให้แบบ 3 หรือ 4 แทนที่จะให้แต่แบบที่ 2 (ให้ดูความเหมาะสม)
- บทประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ ควรใช้วิธีการขับร้อง
- การเตรียมรับศีลมหาสนิท บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย ควรขับร้องการแสดงความเป็นมิตรต่อกัน ควรให้ผู้มาชุมนุมได้ทักทายต่อกันตามความเหมาะสม เพราะคริสตชนหลายคนดำเนินชีวิตที่ดี หากได้มีโอกาสทักทายหรือไหว้วกัน จะทำให้รู้จักกันดีมากยิ่งขึ้น สามารถสื่อความหมายของหัวข้อวันฉลองได้

ปิดพิธี

- เน้นถึงการดำเนินชีวิตที่เป็นพยานในครอบครัว สังคม ประเทศ ที่สำคัญชีวิตคริสตชนต้องแสดงให้เห็นคนต่างศาสนาสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ในชีวิตคริสตชนย่อมที่จะเจอการทดลอง การทดสอบถึงการดำเนินชีวิตแบบพระคริสต์ ทำให้เห็นว่าหลายครั้งคริสตชน ไม่กล้าแสดงตนเป็นพยานว่าเราเป็นคริสตชนอย่างแท้จริง หรือบางครั้งคริสตชนได้แสดงออกในชีวิตถึงการขาดความเชื่อ ความวางใจในองค์พระเจ้า

3.1 ท่าที่ที่กล้าแสดงออก

นับเป็นท่าที่ที่สำคัญ ควรเน้นให้คริสตชนกล้าแสดงตนในชีวิตประจำวัน เช่น การทำสำคัญมหากางเขน การมีรูปพระหรือสัญลักษณ์การเป็นคริสตชน การกล้าแสดงออกในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับระบบราชการ การมีท่าที่ที่กล้า และพร้อมรับกระแสหรือสิ่งที่ย้อนมาสู่ชีวิตของเรา

3.2 การเป็นพยานด้วยชีวิต

ดังนั้น การเป็นพยานด้วยชีวิตจึงเป็นจุดสำคัญของสัปดาห์นี้ การดำเนินชีวิตของคริสตชนจึงเหมือน “ภาพลักษณ์ของพระเยซูเจ้า” คนที่รู้จักพระเยซูเจ้าก็โดยเห็นชีวิตที่เป็นพยานของคริสตชน การเป็นพยานของประชากรจึงมีไว้แต่ทำให้ตนเองได้อยู่ในสังคมได้ แต่ยังเป็น การสะท้อนภาพที่แท้จริงของพระคริสตเจ้าด้วย ดังคำกล่าวที่ว่า “ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น” ย่อมสะท้อนให้เห็นว่าการที่คริสตชนดำเนินชีวิตที่ดี ก็เท่ากับชี้มาถึงชีวิตพระคริสตเจ้าได้ ทำยสุดนี้ควรให้กำลังใจสำหรับผู้ที่ต้องลำบากกับการที่พวกเขาได้แสดงตนเป็นศิษย์ของพระองค์ เพราะหลายครั้งต้องประสบปัญหาในชีวิต ควรหนุนใจพวกเขาให้ไว้วางใจพระเจ้าอย่างดีเสมอไป

อาทิตยที่ 9 เทศกาลธรรมดา

พระอาณาจักรของพระเจ้าโอบรับทุกชาติทุกศาสนา

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้าทรงรักและช่วยเหลือมนุษย์
ทุกคน

ท่าทีคริสตชน : มีใจกว้างต่อศาสนิกชนทุกศาสนา

การดำเนินชีวิต : ยอมรับและอยู่ร่วมกันอย่างสันติและจริงใจ

บทนำ

โลกในปัจจุบันนี้มีลักษณะ “พหุนิยม” มากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการยอมรับเอาวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อที่แตกต่างกันไว้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต แม้ว่าพิธีกรรมคือการแสดงออกของคริสตชนต่อพระเจ้าผู้สร้าง ในท่าทีของการนมัสการและการเคารพรัก แต่ก็แฝงไว้ด้วยมิติแห่งความเป็นสากล กล่าวคือ สำหรับทุกคนที่เปิดใจยอมรับความเชื่อพระองค์ที่ทรงเป็นบิดาของพวกเขาด้วย

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ เป็นการถวายเป็นคารวกิจแด่พระบิดาเจ้า ขณะเดียวกันคริสตชนทุกคนก็ยังมีใจคิดถึงมนุษย์ทุกคนที่นับถือศาสนาอื่นๆ และภาวนาให้พวกเขาด้วยความจริงใจ

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	พกษ 8:41-43	เมื่อชาวต่างด้าวเข้ามาขอพึ่ง ขอให้พระองค์ทรงสถับฟังเขาด้วย
เพลงสดุดี	สดด 117	เชิญชวนนานาชาติสรรเสริญพระเจ้า
บทอ่านที่ 2	กท 1:1-2,6-10	หากข้าพเจ้าประจวบประจแดงมนุษย์ ข้าพเจ้าก็คงจะไม่เป็นผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้า
พระวรสาร	ลก 7:1-10	เรายังไม่เคยพบเห็นความเชื่อเช่นนี้เลย

1. พระธรรมลัทธิของพระคริสตเจ้า

1.1 ความรัก ใจดีที่ไม่มีขอบเขต

พระเยซูเจ้าทรงพร้อมเสมอที่จะประทานความรัก ความเมตตา และความรอดต่อทุกคนที่แสดงอาการยอมรับพระองค์ โดยไม่ได้คำนึงถึงพื้นฐานทางศาสนาของบุคคลนั้น แต่ดูจากความจริงใจที่พวกเขาปรารถนาให้พระองค์ช่วยเหลือเป็นพื้นฐาน

1.2 การประทานอัศจรรย์แก่ผู้ที่เชื่อในตัวพระองค์

การกระทำอัศจรรย์ซึ่งเป็นภารกิจของพระเยซูเจ้า แสดงให้เราเห็นถึงความใจกว้างอย่างไม่มีขอบเขต พระองค์ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง พร้อมเสมอที่จะหยิบยื่นโอกาสให้พวกเขาได้รับพระคุณแห่งการรักษา เพียงเมื่อพวกเขามีใจบริสุทธิ์ในการให้พระองค์รักษา อัศจรรย์ก็เกิดขึ้นในทันที

1.3 ตัวอย่างของการเจริญชีวิตท่ามกลางความหลากหลายของศาสนา

พระเยซูเจ้าทรงเกิดมาเป็นยิว แต่ก็ไม่คิดดูถูกผู้ใดที่นับถือศาสนาอื่นๆ ตรงกันข้ามพระองค์ทรงยอมรับในความแตกต่างของพวกเขา และเจริญชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาอย่างสันติ ทรงถือว่าพวกเขาก็เป็นลูกของพระบิดาเดียวกัน อยู่ในโลกเดียวกัน รับแสงจากดวงอาทิตย์ดวงเดียวกัน

2. การฉลองพระธรรมลัทธิของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

พิธีฉลองในวันนี้ ควรจัดบรรยากาศให้เห็นความหลากหลายของความเชื่อ ควรภาวนาให้ผู้ที่มีใจนับถือศาสนาอื่นๆ หากเป็นไปได้หาตัวอย่างของคนต่างศาสนาที่ได้รับอัศจรรย์มาแบ่งปัน

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- พิธีกร ควรเน้นเรื่องความหลากหลายในความเชื่อและการมีส่วนร่วมในพระพร , อัศจรรย์ของพระเยซูเจ้า
- บทสารภาพบาป ควรให้ความสำคัญกับการกระทำที่จะทำให้เกิดความแตกแยก

ภาควจนพิธีกรรม

- เน้นให้เห็นว่า การอ่านพระวาจาทำให้เราเข้าใจผู้ที่นับถือศาสนาอื่นๆ มากขึ้น
- การเทศน์ ของพระสงฆ์ควรเน้นในแง่ศาสนสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- อาจเชิญผู้ที่เคยได้รับอัศจรรย์จากพระเยซูเจ้า, แม่พระ, นักบุญต่างๆ หรือผู้ที่ตั้งใจมาเป็นคริสตชนให้มาร่วมในขบวนแห่ของถวาย
- บทภาวนาของมวลชน ควรเน้นความเป็นหนึ่งเดียวกัน
- บทอนุโมทนาคุณ ควรใส่ข้อความที่เกี่ยวกับศาสนสัมพันธ์ลงไปด้วย

ปิดพิธี

- หลังรับศีลมหาสนิท ควรมีการสวดภาวนา หรือกล่าวปฏิญาณพร้อมกันว่าจะให้การยอมรับและอยู่ร่วมกับพี่น้องต่างศาสนาอย่างสันติ

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

พระเยซูเจ้า ผู้เป็นตัวอย่างในการทำอัศจรรย์ให้ผู้ที่มีความเชื่อต่างจากพระองค์ แสดงให้เห็นถึงความใจกว้างอย่างไม่มีขอบเขต และการยอมรับพวกเขาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในพระอาณาจักรของพระเจ้า

3.1 ท่าทีของคริสตชน

คริสตชนต้องมีท่าทีของการยอมรับผู้อื่นที่มุ่มมองและความเชื่อทางศาสนาแตกต่างจากตน โดยไม่ต้องเปรียบเทียบว่าของใครดีกว่า ของใครสมบูรณ์กว่า ของใครถูกต้องมากกว่า การมีทัศนคติแบบนี้จะช่วยให้เขาเปิดใจกว้าง และพร้อมเสมอที่จะแก้ไขข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้

3.2 การดำเนินชีวิต (ตามท่าที)

คริสตชนพร้อมเสมอที่แสดงความเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยการสร้างสายสัมพันธ์แห่งการยอมรับ การมองข้ามความแตกต่างทางความเชื่อ การช่วยเหลือโดยไม่มองไปที่ศาสนา การเห็นอกเห็นใจ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการสร้างมิตรภาพที่จริงใจบนพื้นฐานแห่งความรักในพระเจ้า